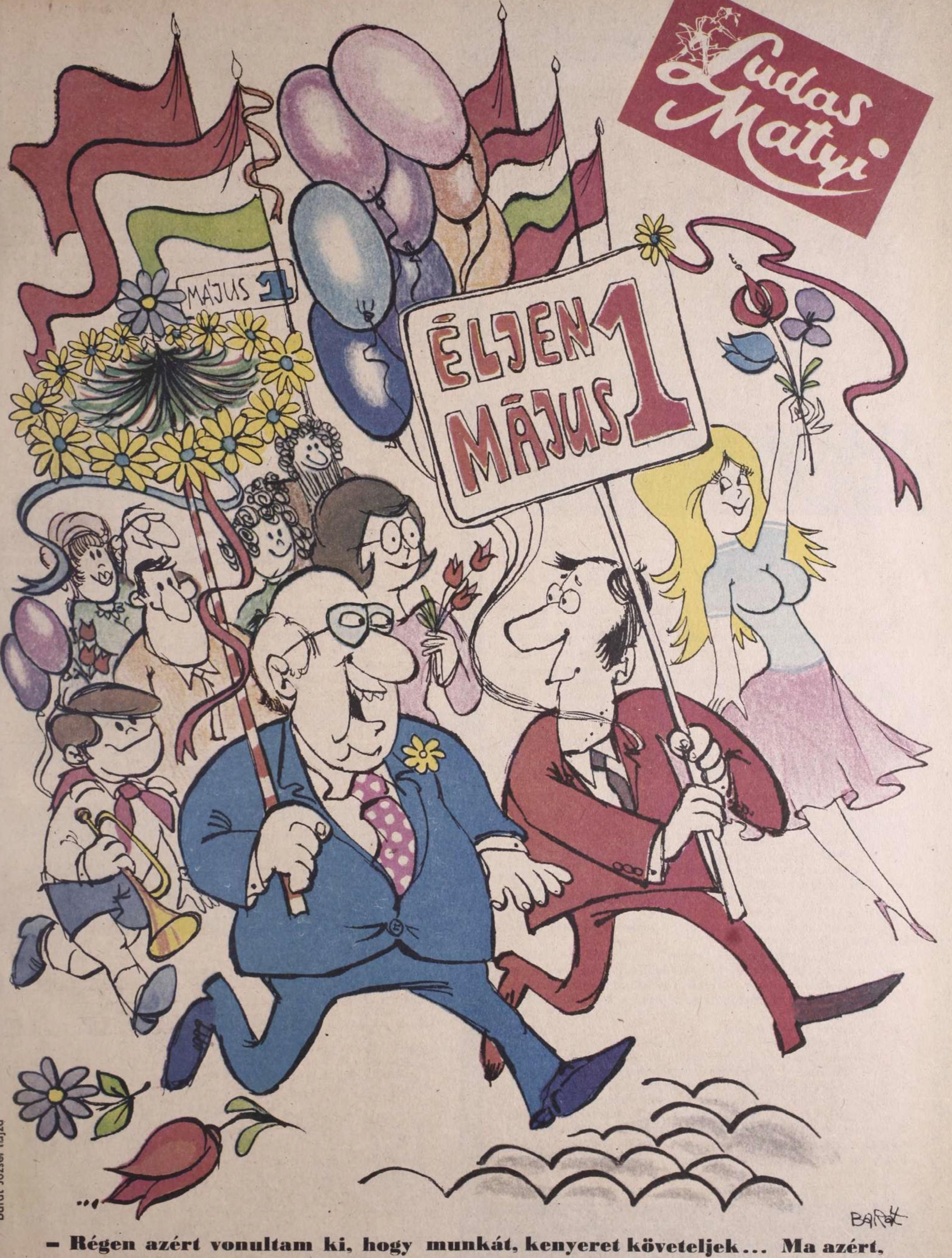
38. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. ÁPRILIS 29.

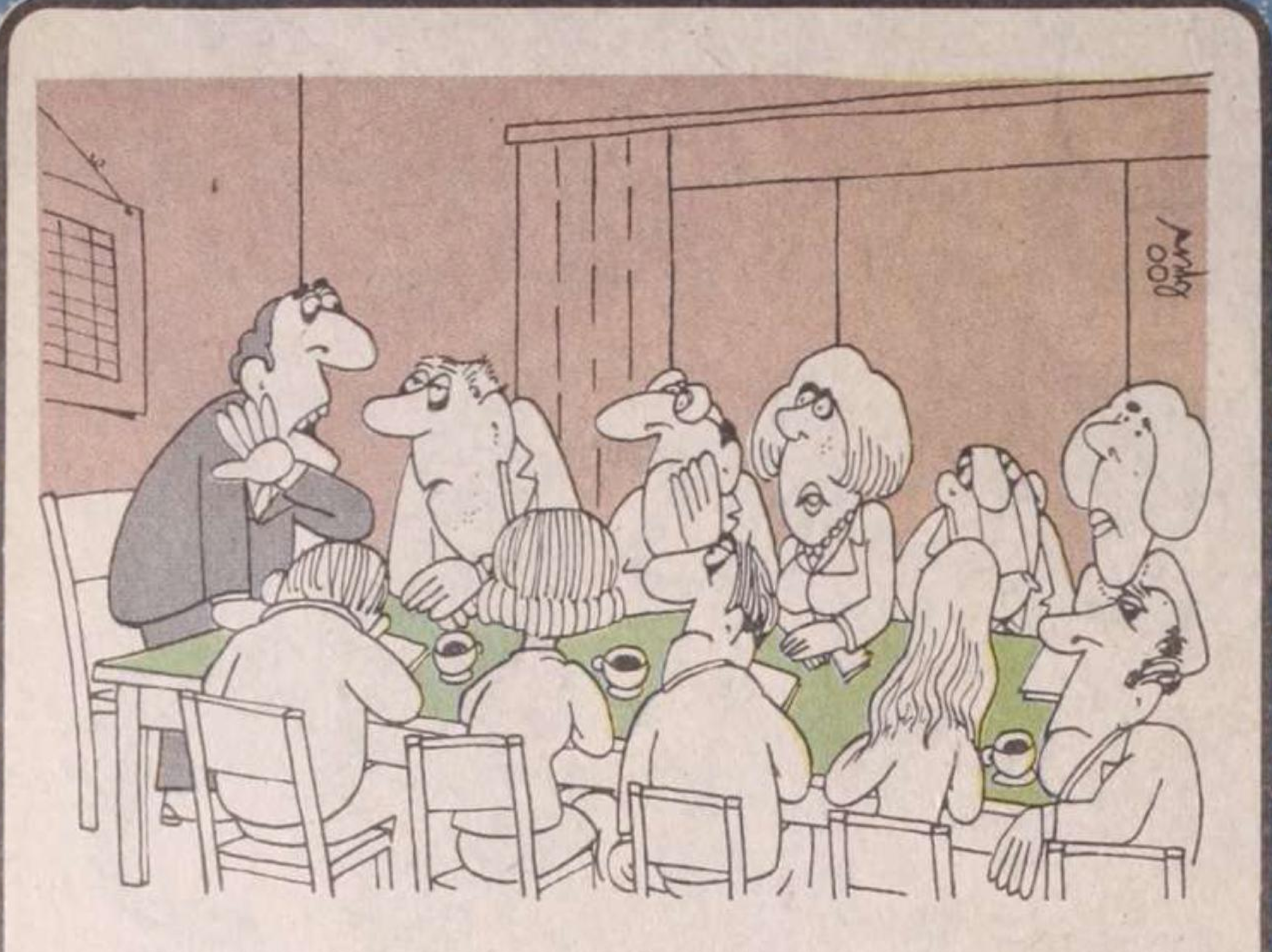
Ludas Matyi

Barát József rajza

– Régen azért vonultam ki, hogy munkát, kenyeret követeljek... Ma azért, hogy leadjak valamit a súlyomból...

mondjuk a magunkét

– Bocsánat, milyen bizottság alakuló ülését nyitom én most meg?

Előfizetési kísérlet

Miután időt, s fáradságot nem kímélve kiderítettem, hogy hatodik kerületi lakos lévén hol fizethetek elő újságra (62. sz. postahivatal), elmentem a megadott helyre. (Egyébként, mint afféle „csekélyértelmű medvebocs" képtelen vagyok megérteni, hogy az automata levélfeldolgozás korában, közigazgatásilag egységesnek mondott fővárosunkban miért nem lehet *bármely* postahivatalban *bármely* címre előfizetni.)

Állok hát az ablak előtt és a következő párbeszédnek vagyok egyik résztvevője:

– Szeretnék előfizetni a Ludas Matyira – szólítottam meg az ablak mögött ülő hölgyet.

– Melyik kerületben lakik?

– A hatodikban.

– Itt csak az ötödik, hatodik és tizenharmadik kerületi lakosok fizethetnek elő. *(Lehet, hogy ezt Örkény István már megírta valamelyik egypercesében?)*

Ha nehezen is, de tisztáztuk.

– Szóval, akkor itt lehet?

– Igen, de most nincs nálam a könyvem.

– Mikor lesz önnél?

– Nézze, a postással nem szokott találkozni? Miért nem nála fizet elő?

– Postást évek óta csak az utcán látok. Egyébként is, ha már itt vagyok...

– Ha maga ragaszkodik ehhez, akkor, nekem most el kell mennem a könyvért, a pénzt fel kell vinnem az emeletre, s utána telefonálni, hogy írják be a nevét az előfizetők közé.

– Ezek szerint a postának nem érdeke, hogy több előfizető legyen?

– Ez a kiadónak érdeke.

– És a postának?

Mivel itt gyümölcsözően indult beszélgetésünk megszakadt – ráadásul a mögöttem várakozókat sem akartam tovább hergelni – előfizetés nélkül ugyan, de erkölcsi győzelmem biztos tudatában elkullogtam az ablaktól.

Az előfizetési kísérlet egyébként április 14-én délután hat órakor történt. Bár, ahogy mondani szokták, történetünkben inkább a jelenség a lényeges.

Föld S. Péter

Atlantisz

Atlantisz – valamikor a legendás időkben – elsüllyedt, elnyelte a tenger, eltűnt a térképről. Hazánk térképén sem található már sok olyan község, amelyik néhány éve, évtizede még ott volt.

Mi lett velük, hova tűntek?

Egy biztos: a tenger nem nyelhette el őket, mert a magyar tengernek becézett Balaton maga is az atlantiszi sorstól retteg: egyszer elnyeli a szenny, az iszap, a kolokán.

Hova süllyedt a magyar Atlantisz? Talán a sárba?

Mi nyelhette el a térképről hiányzó falvakat? Talán a közigazgatás óceánja?

Fiatal, s fejlődő városaink mohó étvággyal falják fel a környező kisebb községeket. Így tűnt el Sátoraljaújhely falánk gyomrában Széphalom, amely hírét és nevét Kazinczytól vette. És így tűnt el a Juhász Gyula által többször megénekelt Tápé (tetszik tudni, ahol „a bort megisszák, az asszonyt megverik..."), pedig köztudottan hajdan még Szeged is attól volt híres város, hogy Tápéval határos. Tápén régen sok volt a „csömpölyegös" ház. Nagy szálfákat (ezeket hívták csömpölyegnek) vertek a földbe, s a közöket tele tömték sárral. Jött az árvíz, kimosta a sarat a ház falából, de a nagy oszlopokkal nem bírt. Leapadt a Tisza, visszajött a tápéi ember, kitöltötte a közöket sárral: újból állt a háza, élt tovább.

Azt mondják Tápén: a penna erősebb a víznél. Mert akárhány árvíz dúlt, mindig megmaradt a csömpölyeg, megmaradt Tápé. De a toll egyetlen vonása elég volt ahhoz, hogy Tápé ne legyen más többé, mint Szeged egy városrésze.

És a mi apró falvainkat még a kultúra is sújtja... Ma már, mint tudjuk, a gyermekek túlnyomó többsége szülőotthonban látja meg a napvilágot. Ez így okos, így helyes, így kulturált. Csak éppen: a születési hely rovatba ezentúl 70–80 helység (ahol kórház, szülőotthon van) nevét lehet bejegyezni. Nem lesz többé Monok, Borsi, Ácsteszér – nem verekedhet hírre-névre aprócska falu azáltal, hogy nagy embert adott a hazának. Sírni is, mosolyogni is lehetett azon hogy minap valaki (a nagykőrösi kórház bezárásának hírét hallván) így kiáltott fel a rádióban kétségbeesetten: „Hát ezentúl minden nagykőrösi Cegléden születik majd?!" Egészségügyünk körzetesítésének köszönhetően fél megyényi területről Kerepestarcsán szülnek az asszonyok. Eddig is szívesen derítettük ki minden jeles emberről, hogy magyar származású. Szállóige volt: mindenki magyar! Most majd hozzátehetjük: és mindenki kerepestarcsai...

Eltűnik lassan a szótárból az, hogy szülőföld, szülőfalu. A jövő század embere már így idézi Kisfaludyt:

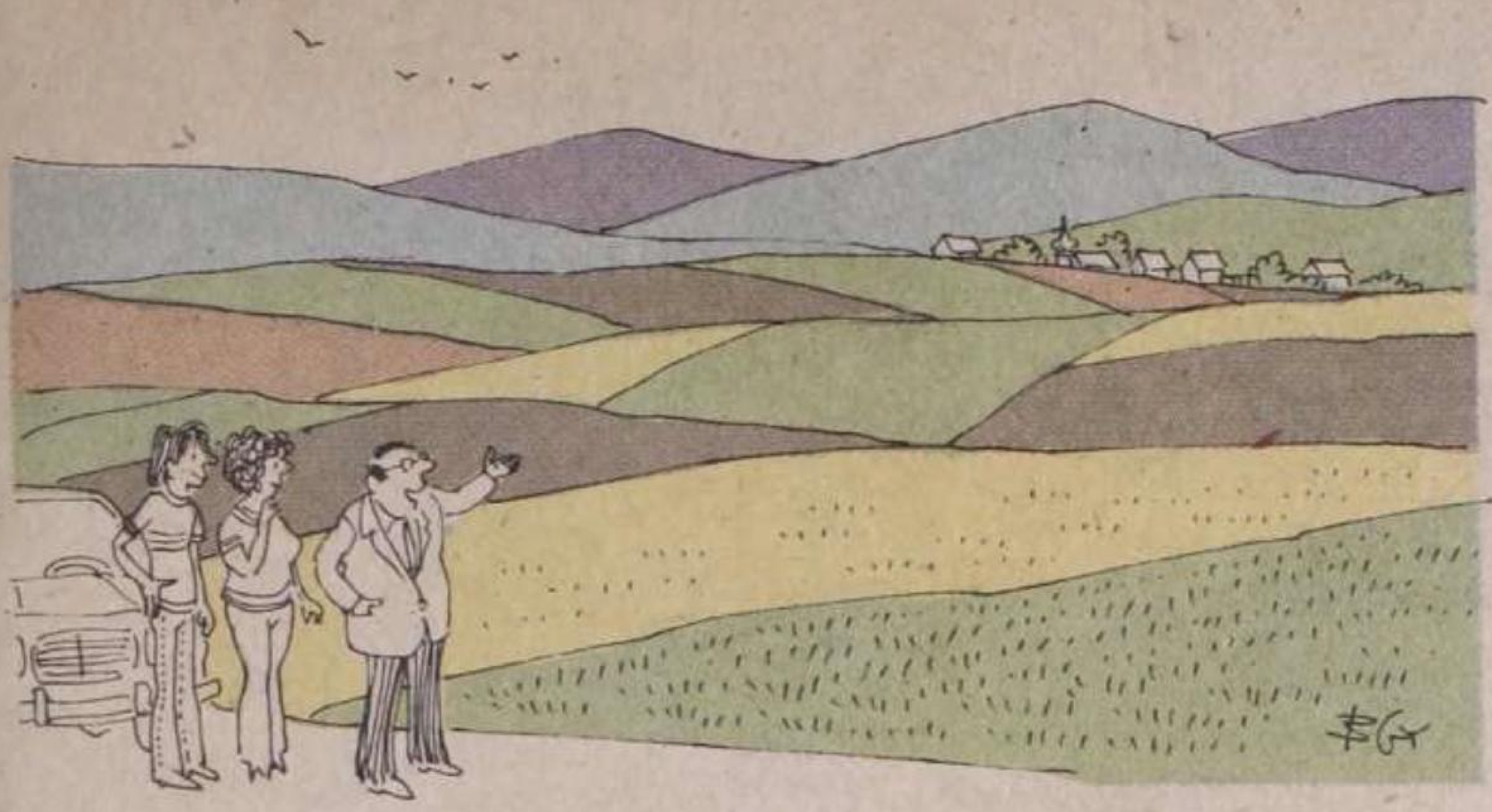
„Egészségügyi körzetem szép határa, meglátlak-e valahára..."

Radványi Barna

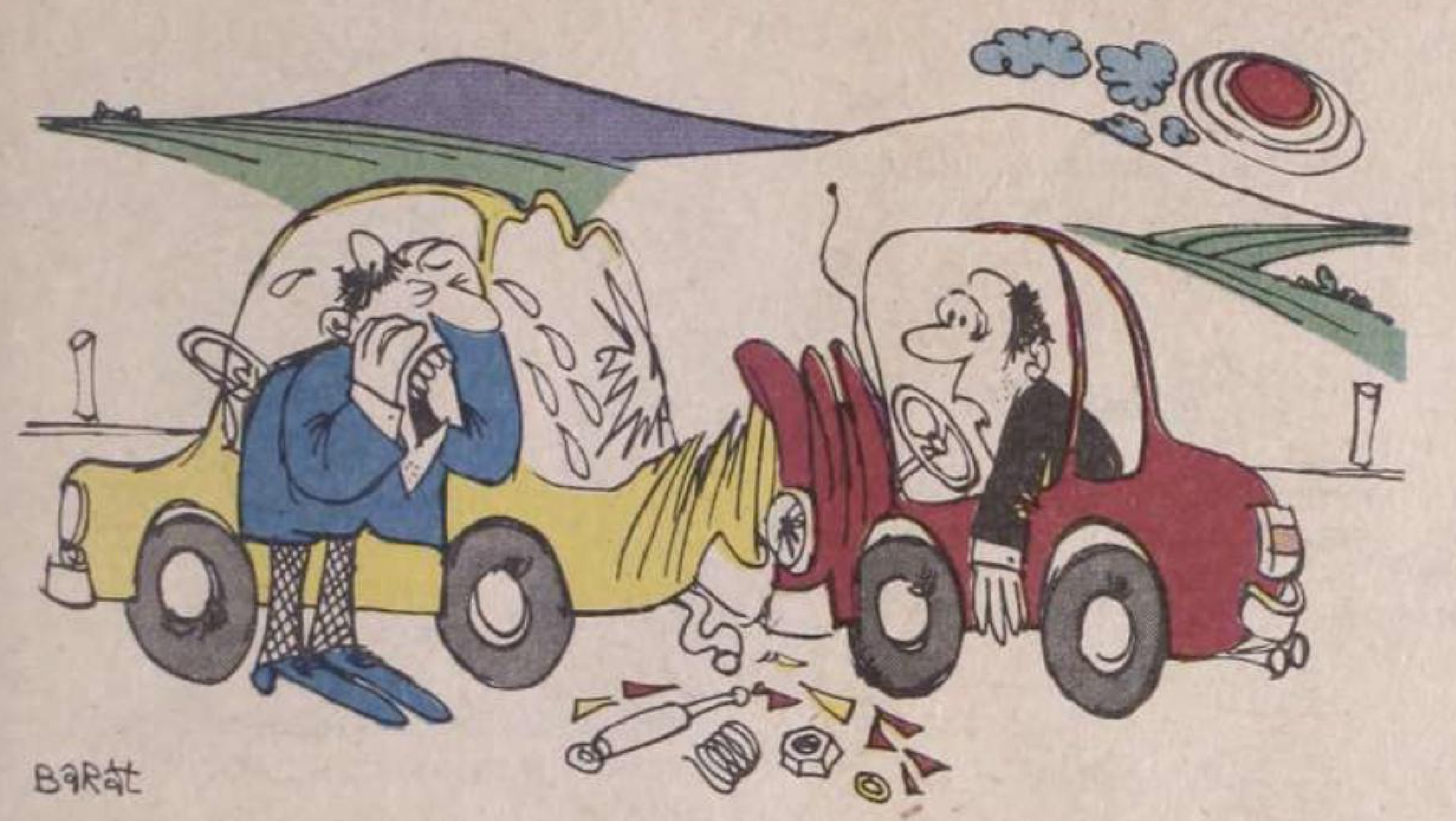
– Dehogy a járdát törik... a csákányt meózzák...

VIRÁGZÓ MEZŐGAZDASÁG

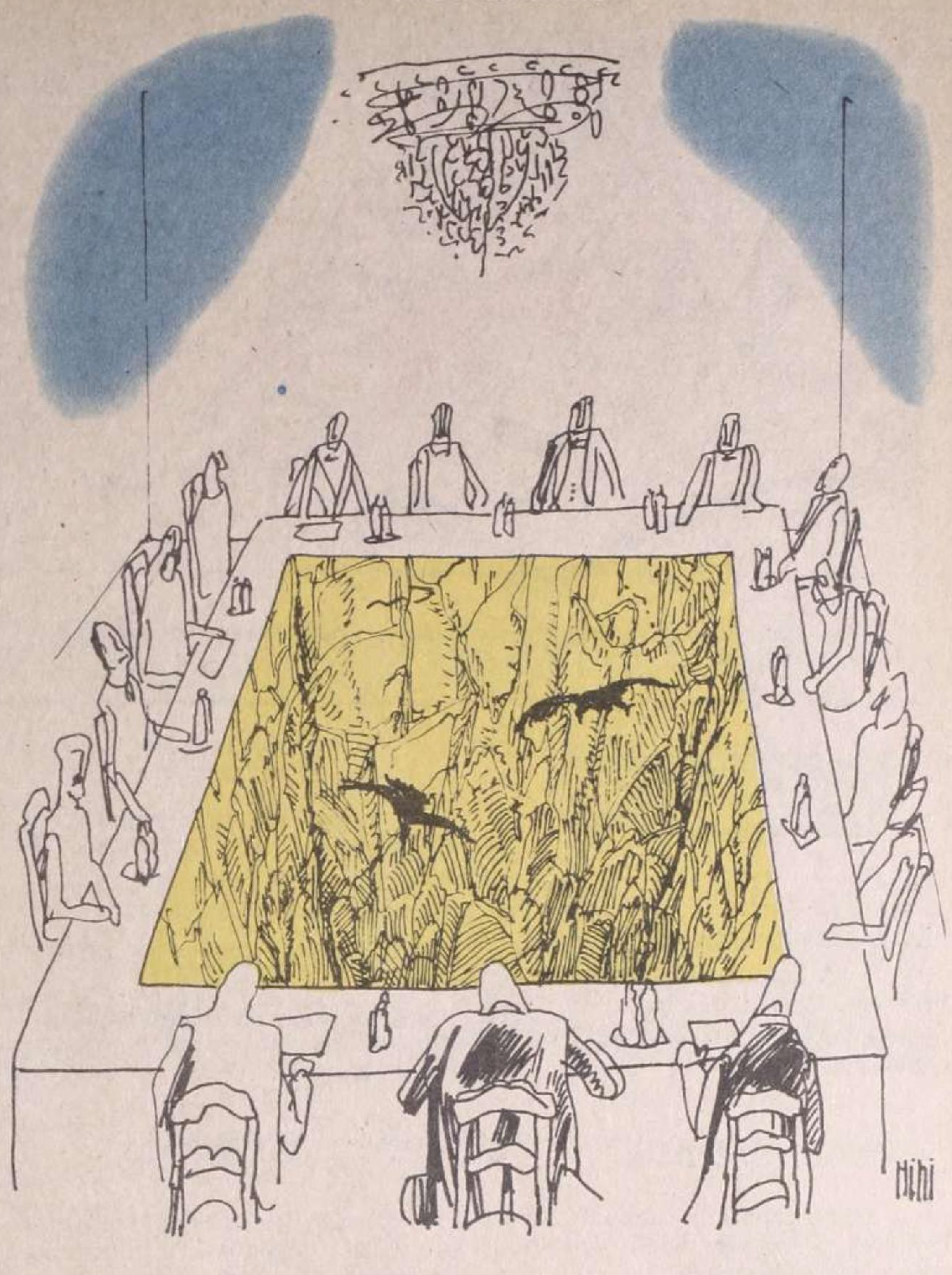
– Milyen jó, hogy nem volt pénzünk annak idején mindenhová gyárat építeni!

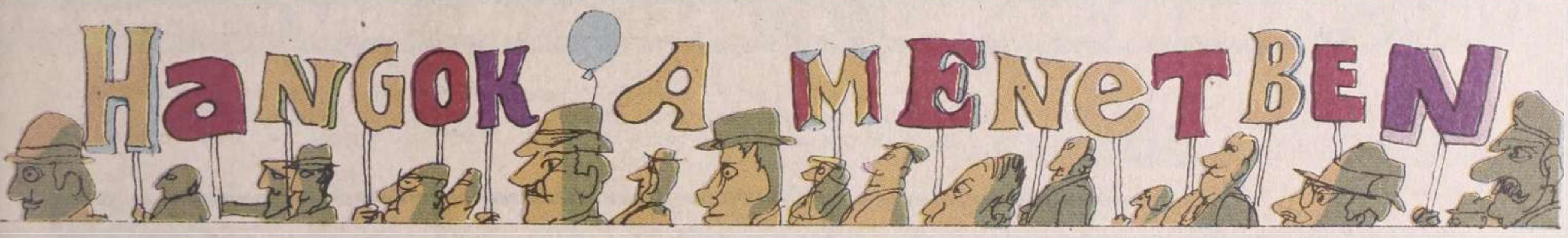
HÉTVÉGE

– Nem a kocsit, a biztosítót siratom . . .

TÁRGYALÓASZTAL

HANGOK A MENETBEN

— Éljen május elseje!
— Na látja, ez valahogyan nem stimmel nekem.
— Micsoda?
— Hogy egy dátumot éltetnek. Egy napot. Egy lapot a naptárban. Azt nem kell éltetni. Az úgyis él. Május elseje mindig volt és mindig lesz. Mégis anyanyelvi hónap ugyebár, aztán azt mondjuk: éljen május elseje!
— Maga őrült. Itt nem a naptárt éltetik, hanem az eszmét.
— Akkor se mondják, hogy éljen május elseje. Mondják azt, hogy tudomisén, éljenek a dolgozók. Éljenek a munkások. Éljen Sehoda Lajos.
— Ki az a Sehoda Lajos?
— Én vagyok.
— Örvendek. Fónagy.

●

— Nézze csak, éppen erre szaladtam. Ma van az évfordulója.
— Na várjon, várjon, jobb, ha tisztán látok ebben az ügyben. Maga valaki elől szaladt, vagy valaki után? Mert az ég és föld . . .
— Micsoda beszéd . . . Se valaki elől, se valaki után. Valakikkel együtt.
— Miért, hát melyik május elsején szaladt maga? 44-ben?
— Dehogyis. Tavaly. A kocogóversenyen.

●

— Azért ez mégis furcsa. Mi itt ünneplünk, közben meg felemelik a gázolaj árát.
— Ez meg mit érdekli magát? Maga nyáron gázolajjal fűt?
— Én nyáron semmivel sem fűtök.
— És télen gázolajjal fűt?
— Dehogyis. Napenergiával.
— Akkor meg mit vacakol?
— Maga könnyen beszél. De teszem azt, ha lenne egy dieseles Mercedese . . .
— Miért, magának van dieseles Mercedese?
— Nincsen.
— Na látja, mert nekem van.

●

— Nem szégyelli magát? Ilyen nagy gyerek és a papája nyakán ül . . .
— Csak hagyja, az én fiam már egyetemista és még mindig a nyakamon ül.
— Papa . . . papaaa . . . papaaaa . . .
— Gézuka, ha a fülemre klopfolod a kalapot, egy árva szót sem értek. Mit bömbölsz?
— Elrepült a lufim . . . Elrepült a luhufihim . . .
— Annyi baj legyen. Tudod mit mondok neked, Gézuka? Az ilyen elrepült lufikból lesznek később az UFO-k!
— Hihihi . . . UFO lesz a lufim . . . UFO lesz a lufim . . .

●

— Azért nekém elhiheti, Brüszszelben szebb a felvonulás.
— Azt meg honnét tudja? Mikor vonult fel maga Brüsszelben, május elsején?
— 1957-ben, 58-ban és 59-ben.
— Háromszor is kiment?
— Szó sincs róla. Egyszer jöttem vissza. Nyugodtabb. Elegánsabb. Látszik, hogy mindenki csak a saját jószántából vesz részt.
— Miért? Magát ki kényszerítette, hogy ide kijöjjön?
— Az a hűséges szívem!

●

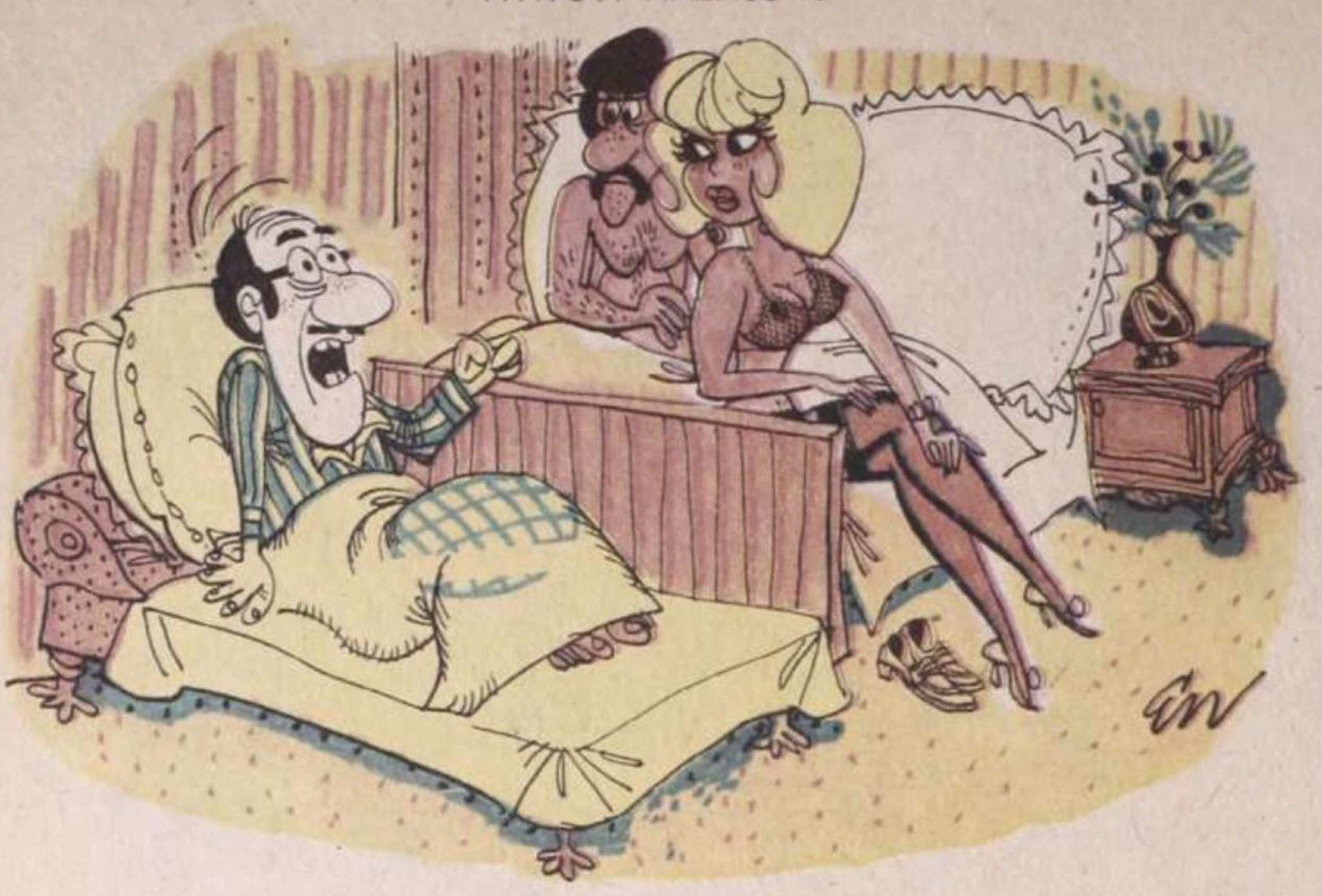
— Jééé . . . ott egy kopasz ember fényképét cipelik!
— Jesszusmária! Hol? Hol? Ja?! Azok a Patientiások!
— Azért mégis felemelő érzés, ha arra gondolok, hogy ebben a pillanatban a világ összes dolgozója együtt menetel velünk. Párizsban! Moszkvában! Tokióban! New Yorkban!
— Gondolja, hogy New Yorkban csupa alvajáró vonul fel?
— Hogyhogy?
— Mert ebben a pillanatban ott még csak hajnali három óra van.
— Menjen a fenébe, ronda, cinikus fráter!

●

— Nézze, nekem tulajdonképpen az égvilágon semmi bajom. De van egy álmom. Nem is tudom, hogyan mondjam el. Tudja, ha egyszer, egyetlenegyszer, amikor elmegyek itt, a főtribün előtt, Losonczi Pál így kiáltana: „Éljen Rózner Béla!" És aztán az ország többi vezetője kórusban rávágná: „Hurrá . . ."
— Na idehallgasson, ha nem ragaszkodik az ország vezetőihez, én ezt összehozom magának. Nem is rossz ötlet. Jövőre csinálunk egy alkalmi társulást. Ott valamivel hátrább építünk egy kis tribünt. Mikrofon, erősítő, hangfal . . . És, aki befizet egy százast, azt megéljenezzük . . . Na?

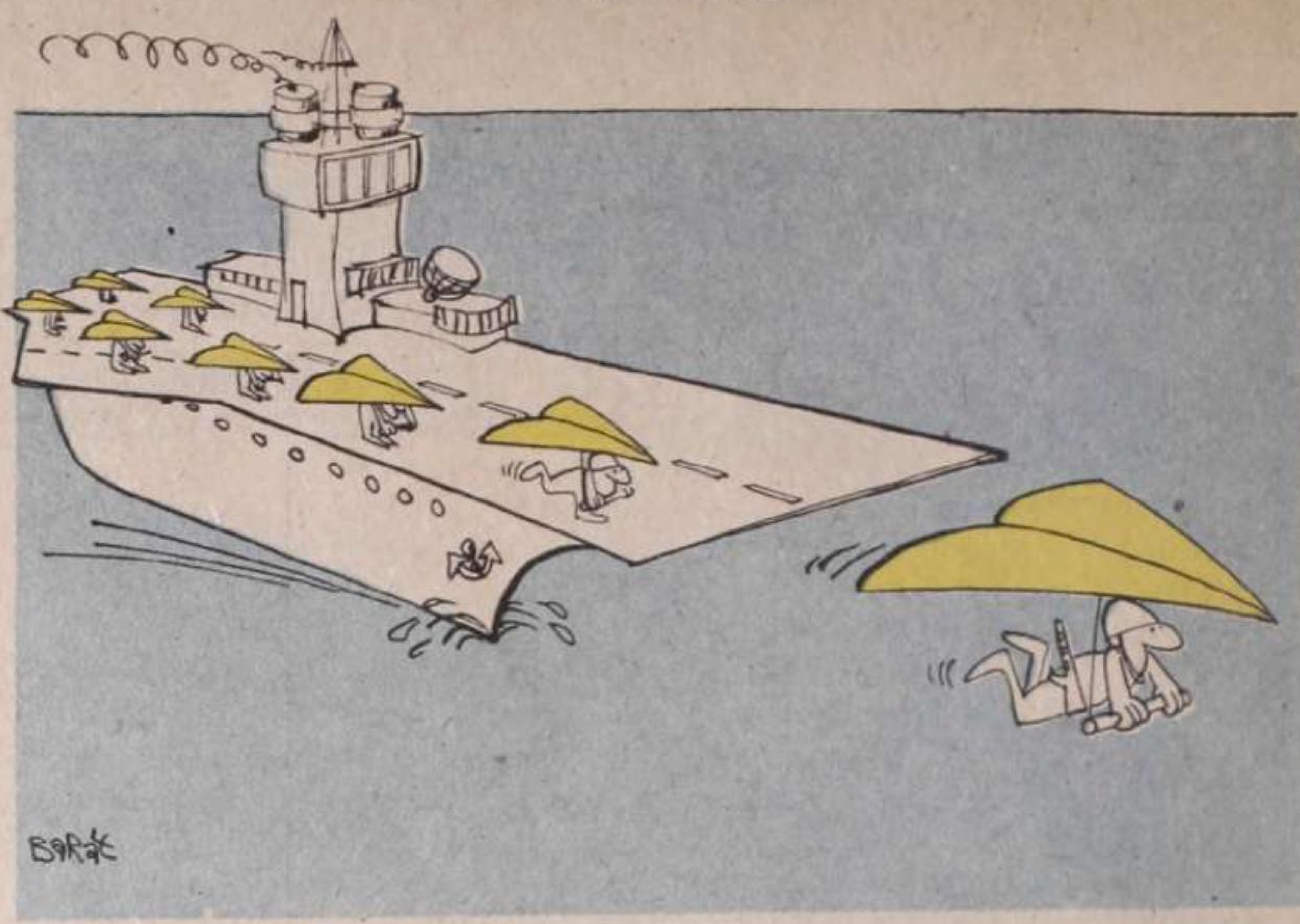
Peterdi Pál

NYITOTT HÁZASSÁG

– Nem tudom, mi a pláne ebben, amikor mindig nekem kell a díványon aludnom!...

KIS ORSZÁG

SZILÁNKOK

TAXI

A férfi beugrott a taxiba.

— Hová parancsolja? — kérdezte a sofőr.

— Sehová. Beszélgessünk. Olyan magányos vagyok...

JÓL KEZDŐDIK

— Szövetkezetünk alakuló közgyűlésén jelentjük, hogy félmillió forint a veszteségünk.

AGGLEGÉNY

— Leszakadt az inggombom. Most vásárolhatok egy másik inget.

ADOMÁNYOZÁS

Minden ingó és ingatlan vagyonom két egyenlő részben megtartom magamnak.

SZOKNYABOLOND

— Tizennégy nőt tettem boldogtalanná, de a tizenötödik mindenért visszaadta a kölcsönt.

PÁLYAVÁLASZTÁS

— A kisfiam csendes, halkszavú, udvarias gyerek. Nem lenne belőle jó bolti eladó.

FÉLTÉKENYSÉG

— A feleségem olyan féltékeny rám, hogy a múltkor botrányt csapott, mert álmomban az ő nevét suttogtam szerelmesen.

MAI IDŐK

— Másfél órája esküdtünk, és már válságban van a házasságunk.

ABSZOLÚT UDVARIAS

— Nem szálltam fel erre a villamosra, s így átadtam valakinek egy ülőhelyet.

ÖREGEDŐ NŐ

— Ó, ha én még egyszer a fiatalkorúak bírósága előtt állhatnék!

PORTRÉ

Y. gyűlöli a magányt, és azért vágyik társaságba, mert ott megsértődhet.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: **KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI** TIZENNEGYEDIK LECKE

PÁLYÁZAT

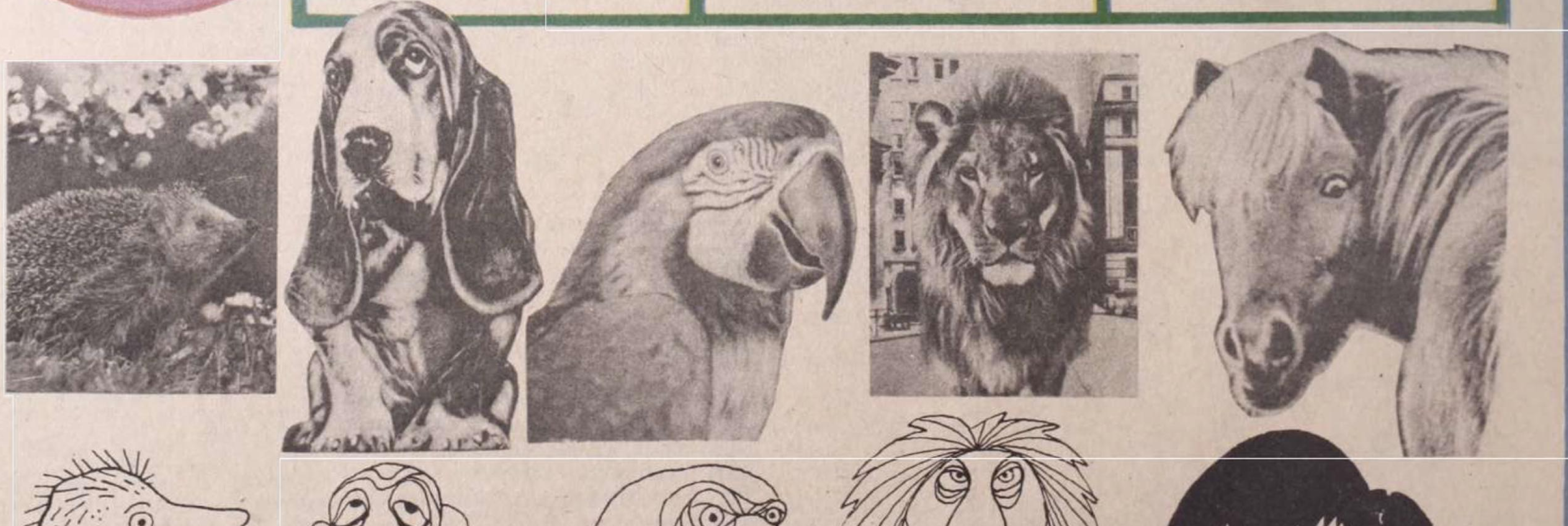
Rajzoljatok vicces portrékat! Ismert emberek portréinak különösen örülnénk. A legjobb portrékat közöljük, honoráljuk és kiállítjuk a Ludas napokon. Több részből álló pályázatunk legtehetségesebbjei felvételt nyernek a Ludas Klub karikaturista-képző stúdiójába. A Ludas Matyihoz címzett borítékra írjátok rá: KARIKATÚRA-SULI.

A RAJZ LELKE

Küzdj az egyformaság ellen!
A figurád legyen jellem!
Nem könnyű, de bármi furcsa,
kezedben a helyzet kulcsa.

Sok arcban, mint mókás állat
rejtőzködik a találat.
Másunk ló, vagy süni légyen,
nincsen abban semmi szégyen.

Mint dinnyét ha meglékelem:
a kóstolót mellékelem.
Fejed törni most már szabad,
a folytatást keresd magad!

KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI

MŰEMLÉKVÉDELEM

A KERÜLET LEGIDŐSEBB EMBERE

NEM VESZEK ZSÁKBAMACSKÁT!

Munkahelyet készültem változtatni. A leendő főnök győzködött: ilyen-olyan nagy szükség lenne rám, jól járok, ha hozzájuk állok.

— Nos, akkor mi a teendőm?

— Először is adja be az életrajzát...

— Minek az? — kérdeztem.

— Mégis csak tudnunk kell, kivel fogunk dolgozni. Nem vehetünk zsákbamacskát.

— Rendben van, megírom. De én is kérek egy életrajzot.

— Kinek az életrajzát?

— A vállalatét. Én is tudni akarom, kivel fogok együtt dolgozni.

— Ezt nem értem.

— Pedig egyszerű. A vállalat kíváncsi rá, hogy ki vagyok, mi vagyok, mit csináltam eddig, rendes ember vagyok-e, vagy becstelen, naplopó vagy serény, értek-e a dolgokhoz, vagy buta vagyok hozzá. És teljesen igaza van a vállalatnak. Másrészt viszont én sem vásárolhatok zsákbamacskát. Engem is érdekel, hogy akivel szerződöm, az a vállalat rendes vállalat-e, vagy becstelen vállalat, mivel foglalkozott eddig, hányszor szervezték át, nem megy-e csődbe, okos emberek vezetik-e vagy hülyék.

— No de kérem...

— Ne tessék megsértődni. Én még csak megsértődhetnék, mert ember vagyok, de egy jogi személy ne legyen sértődős. Tudja, ha már az ember máshová megy, szeretné tudni, hogy milyen az a másik. Vagy van valami titkolnivalójuk?

— Ja, két fényképet is kérünk...

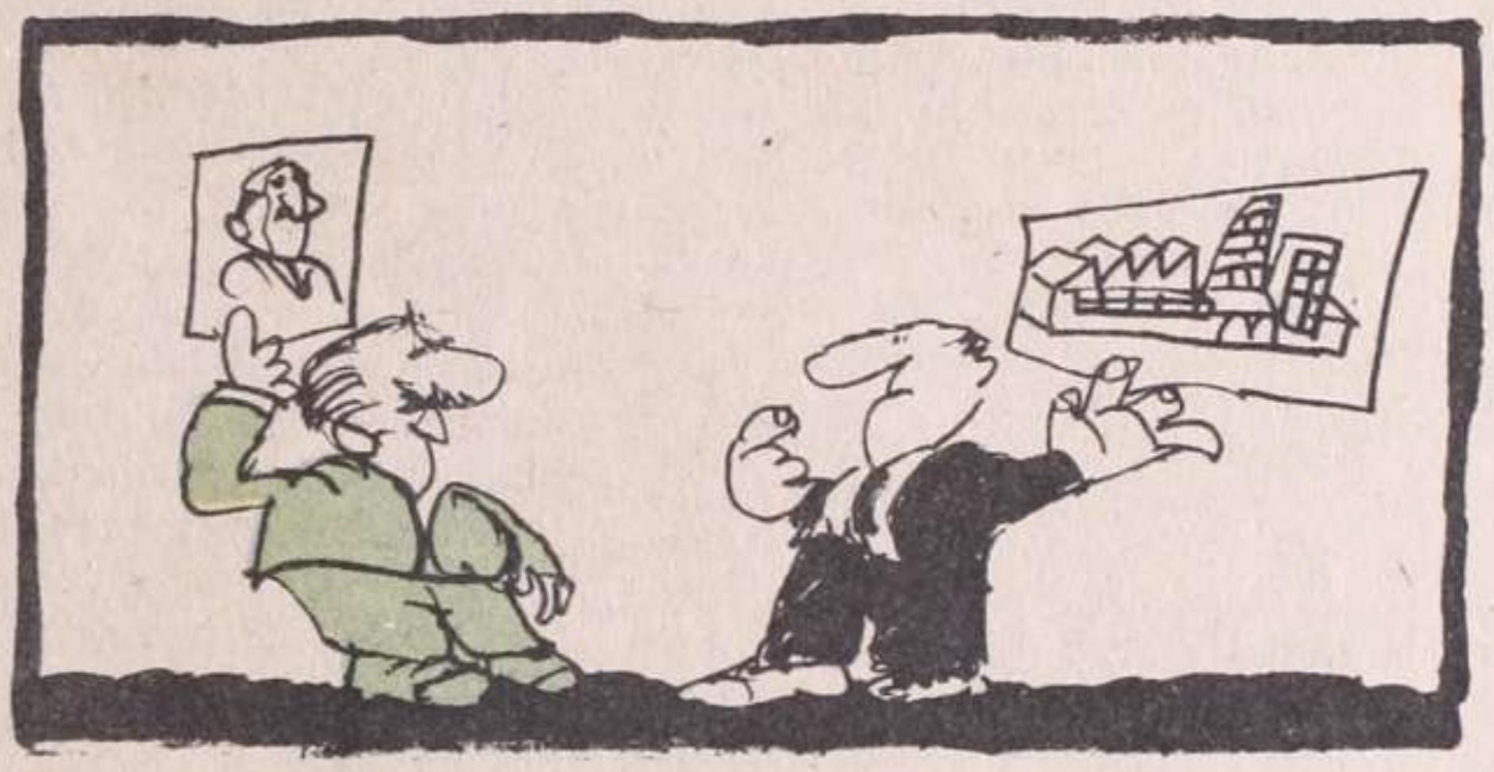
— Én is kérek egy fényképet a vállalatról...

— Fura. És... a főépületről, vagy a hátsó traktusról?

— Én melyikről küldjek?

— Különben még valamihez ragaszkodnunk kell. Erkölcsi bizonyítványt is kérünk.

— Meglesz. Feltéve, ha a vállalat is megküldi nekem a magáét.

— No de kérem, elfelejti, hogy maga a munkavállaló...

— Egyáltalán nem felejtem el. De a vállalat se felejtse el, hogy szabadon szerződünk. Ha a vállalatnak nem tetszik a pofám, nem vesz fel, de ha nekem nem tetszik a vállalaté, akkor én mondom, hogy ehhez én nem megyek.

— Az ám, jó, hogy mondja, két fényképet is kérünk...

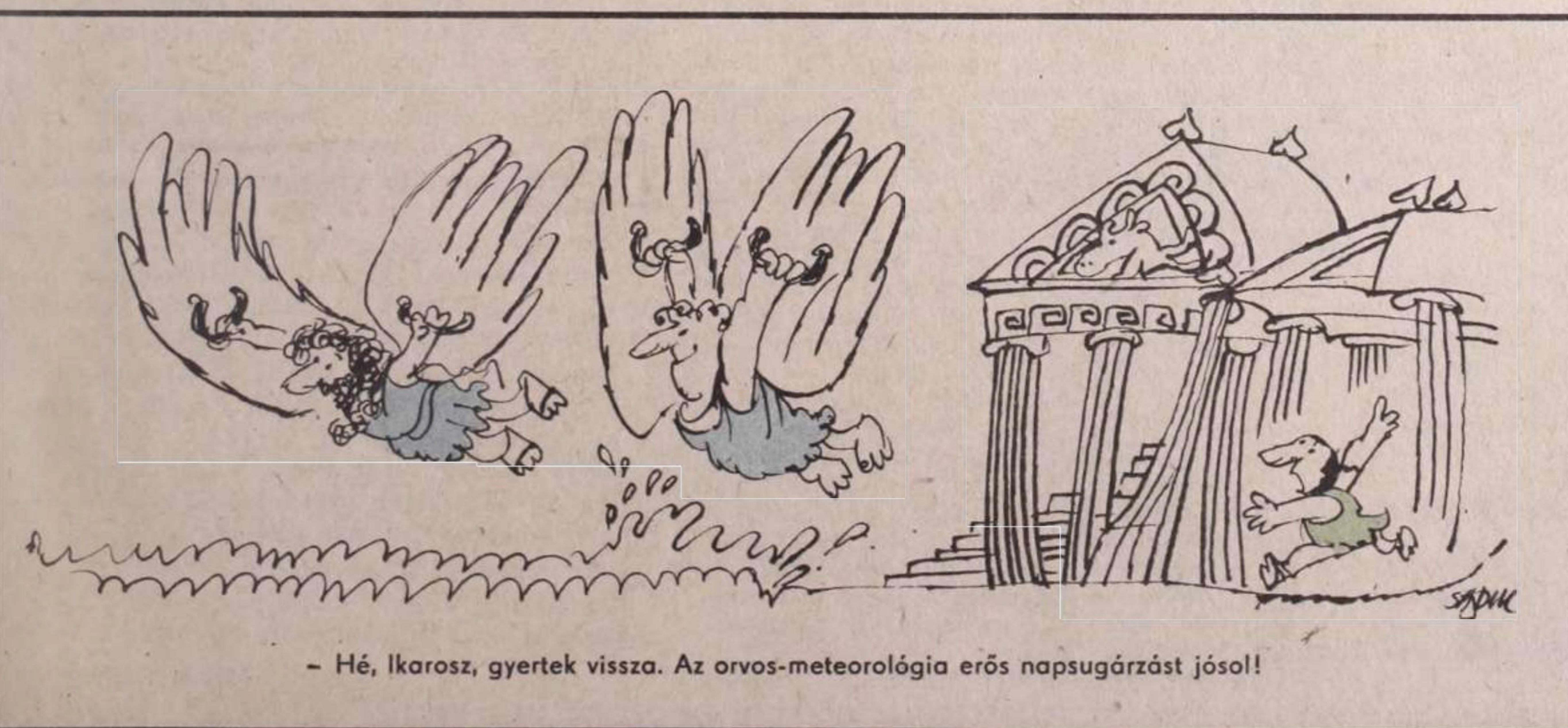
— A vállalatnak olyan nincs.

— U-ú-úgy? Se egy életrajz, se egy erkölcsi bizonyítvány? Hát akkor vegyék tudomásul, hogy én magukat nem veszem fel magamhoz. Alászolgája!

Novobáczky Sándor

HALLÓ, IKV...

– Hé, Ikarosz, gyertek vissza. Az orvos-meteorológia erős napsugárzást jósol!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj és a feleség megállapodnak, hogy a feleség pontosan feljegyez minden háztartási kiadást. A hónap végén a férj megnézi a háztartási könyvet. Ez áll benne:

Mag a kanárinak: 3 forint.

Csont a kutyának: 5 forint.

Egyéb kiadás: 2300 forint.

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és elhűl bennem a vér: amúgyis gyenge futballsportunk válogatott fiai már az első percben gólt érnek el a még amúgyisabban gyenge perui válogatott ellen; máris a végzet sötét szárnyait látom lebegni a Népstadion fölött. Materialista világszemléletem folytán megvetek minden babonát, de ez a gyors gól baljós előjel. Ebben a babonában hiszek: hamarjában nem tudok visszaemlékezni olyan válogatott meccsre, amely ne vereséggel végződött volna, ha az első percben gólt lőttünk. De íme: futballistáink világszemlélete még az enyémnél is haladóbb, mert ők még ebben az egyetlenegy babonában sem hiszenek: boldogan csókolóznak. Csókolóznak, holott egy ilyen gyors gól után könnyes szemmel, lehajtott fejjel kellene felállniok a kezdéshez. A legszívesebben odakiáltanék nekik: ne csókolózzatok gyerekek, felejtsétek el, hogy máris vezetünk egy-nullra, volt már ilyen balszerencséje más csapatnak is, nem kell feladni a reményt, még minden jóra fordulhat, lőtt már gólt más csapat is az első percben, a végén mégis győzött.

Nem fordult jóra semmi, a babona — ahogy mondani szokás — ezúttal is bejött. A továbbiak során már csak a peruiak csókolóztak. Persze nem szabad kétségbeesni, elvégre egy vereséggel több vagy kevesebb, mit számít az? Meg aztán hiányzott a magyar válogatottból Nyilasi, Törőcsik, továbbá Bálint, Müller és Fazekas, még továbbá hiányzott (de nagyon!) Albert Flórián, Puskás Öcsi, Kohut Vili és Orth György is.

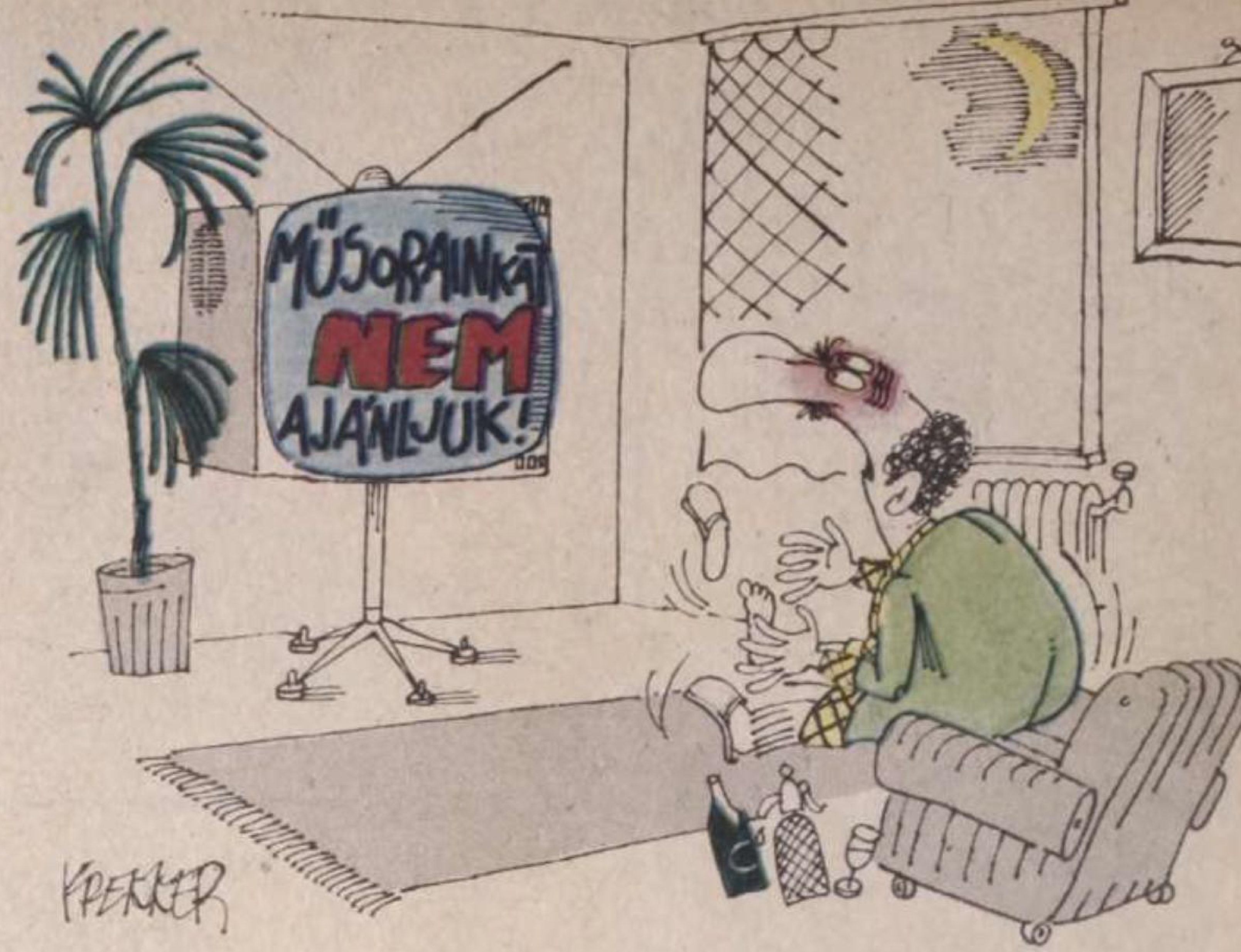
*

Régi barátunk, Derrick mester és hűséges bojtárja, Klein úr, bezzeg bízvást csókolózhatott volna már a tévékrimi első percében, hiszen nem lehetett kétségük abban a tekintetben, hogy az elvetemült gyilkos a végén kézre kerül. Nem lehetett kétségük ebben már csak azért sem, mert Derrick atyánknak az utóbbi időben mindig megtelefonálják, hol található a keresett gazember. Nyomoznia tulajdonképpen nem is kell, csak ül a hivatalában, gondterhelten néz maga elé és várja a telefont: hol a gyilkos. Akkor aztán uzsgyi, a helyszínre!

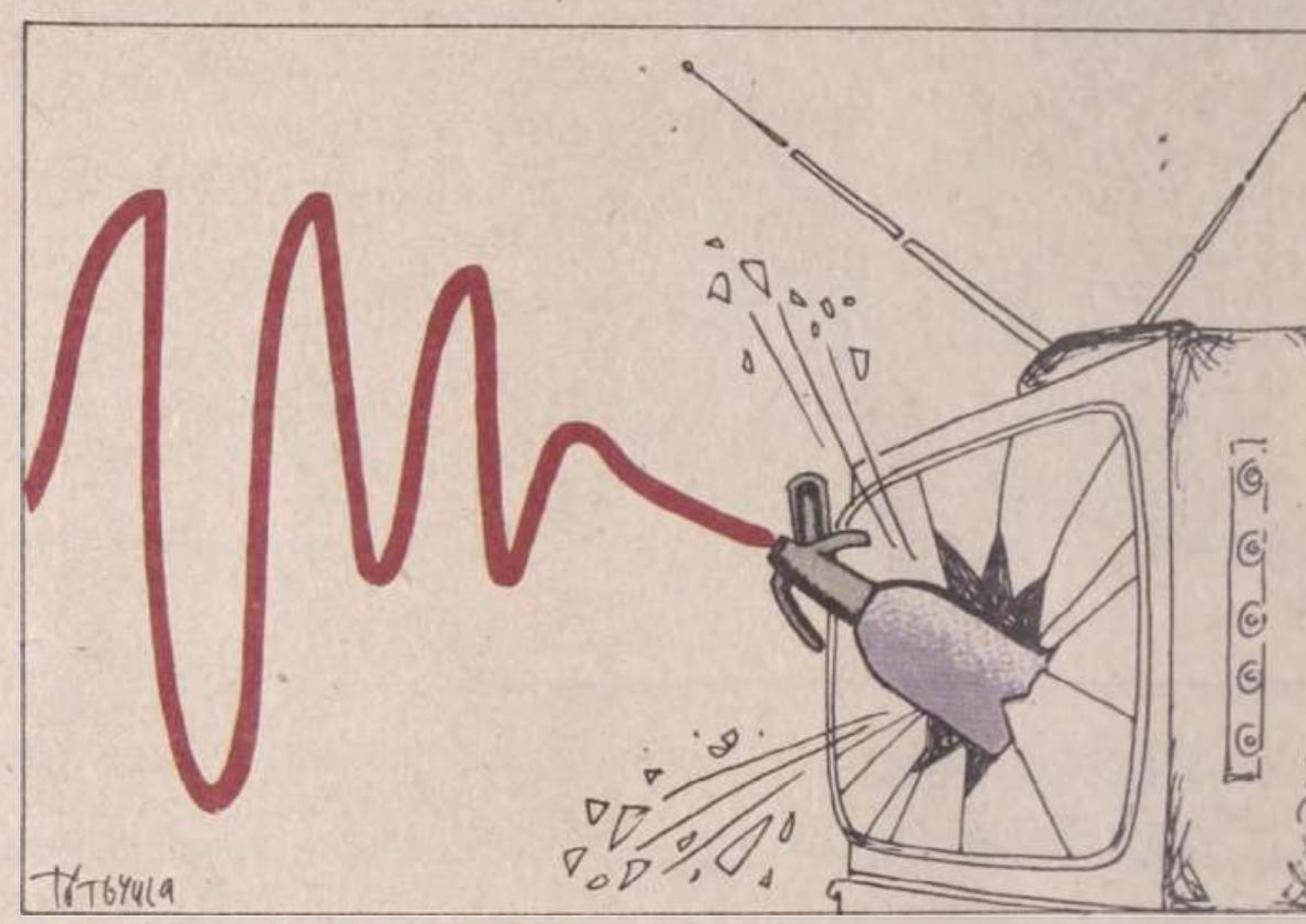
Csak azt nem értettem, hogy miért kellett súlyos betegnek lennie a meggyilkolt taxisofőr szerencsétlen hitvesének, amikor a hölgy betegségének a történetben semmi szerepe nem volt, lehetett volna özvegy, makkegészségesen is. Ezt a megtévesztő dramaturgiai svindlit eleinte nem tudtam megmagyarázni. Ám de utóbb elgondolkozva a látottakon, rájöttem a rejtély nyitjára:

Egy krimi annál jobb, minél több hulla szerepel benne. A szerző képzeletéből ezúttal csak egy halottra futotta. Úgy vélte hát, hogy valamicskét lendít a történet feszültségén, ha a történetben egy halott, plusz egy fő súlyos beteg látható.

Tabi László

TETSZÉSINDEX

A 78-as körzet című filmről

...és Mészöly Kálmán a kapitány

Több millió ember látta a róla szóló filmet és több millió néző hallotta, miket mond a kispadról. (Csak felnőtteknek!) Voltak, akik felháborodtak, mert néha olyanokat mondott, hogy... Nem is merem leírni, hogy miket, a szerkesztő úgyis kihúzná.

Ha legközelebb filmet készítenek a kapitányról, ajánlom a következő szöveget:

Mészöly: *(izgatottan)* Mit csinálsz, mit csinálsz? Hova adod a labdát?... Ah, minő malőr!... No, nem baj! Láncos teringette! *(Még izgatottabban, felállva a kispadról.)* Gyorsabban, fiúk! Donnerwetter! Mit csináltok? Mit csináltok kérdem tisztelettel, a fűzfán fütyülő rézangyalát!...

Laci! Figyelj oda! Rohanj! Ez a kérésem. Elvtársi üdvözlettel, Mészöly Kálmán.

A mindenit, ez nem jött be! A teremburáját! Vagy ahogy Shakespeare mondja: „Villám, döngesd laposra e kemény kerek világot! Rombold el a Természet műhelyét és egyszerre fojts meg minden csírát, miből a háládatlan ember keletkezik."

(Mészöly leül a kispadra és némi pihenés után bekiabál a pályára.)

Menjetek előre! Előre, kedves, drága ebadtáim! Ez az! Örül a tiszteletre méltó sanghaji táncos nagynénikétek, akinek innen a kispadról küldöm hódolatteljes kézcsókomat.

(Mészöly nem bírja tovább. Ismét feláll és üvölt.)

Na mi van? Mi van? Bizonyára tudjátok, hogy mi az a genius loci? Ez egy latin szó. Azt jelenti, hogy egy bizonyos helyen uralkodó, onnan sugallóan kiáradó szellem. Helyi ihlet. Fiúk, mindent bele! Na, mi van? Leálltok? Nem szeretem a csúnya szavakat, de most azt mondom: à haute voix (á ót voá), vagyis fennhangon, hangosan: ez így nem lesz jó. Nem lesz jó. Szedte-vette teremtette! Elnézést, hogy egy kicsit elragadtattam magam... Hogy az a... Hogyaza bíró, aki magyar származású maláj, vagy maláj származású magyar miért fütyült, azt nem tudom... Na mi lesz? Mi lesz széllel bélelt kócfik. Ez is Shakespeare. A Kislőcei Sport Club edzője. Mi csak Vilinek hívjuk.

(Mészöly feláll a padról és legszívesebben bemenne a pályára tanácsot adni.)

Gyerünk! Gyerünk! Vagy ahogy Goethe mondta a halálos ágyán: Mehr futball! Több focit! Ez az! Tudtok ti játszani, ha akartok. A teremburáját!... Pardon... Mindent bele, fiúk! Ne lazsáljatok! Most ne! Majd a meccs után dr. Veres Pál, a Magyar Ifjúság orvosa megmondja, hogy mit csináljatok és hogyan, és kivel, de most a játék a fontos.

(Mészöly visszaül a kispadra, de nem bírja ki szó nélkül.)

Lődd be! Mire vársz? Mellé! Na tessék! Ki mondta, hogy ideges vagyok? *(Megeszi a zakójáról a gombokat.)* Én nyugodt vagyok. *(Rágcsálja a cipőjét.)* Menj már! Menj már! Nincs les! Donnerwetter noch einmal!... Pardon... Nem akarok csúnya szavakat használni... Nem szokásom... Durva az élet a pályán, kemény gyerekek ezek, de azért ne veszítsük el a fejünket... A bíró miért nem fütyül? Ejnye, ejnye!... Pardon!... Nem ezt akartam mondani, de kicsúszott a számon... Hiába, egy kicsit izgatott vagyok... Bocsássanak meg érte...

(Mészöly felugrik a kispadról és bekiabál a pályára.)

Gyerekek! Semmi mikrománia! Ez egy görög szó! Kórossá fajult kisebbségi érzés, az ebből eredő rögeszme. Támadjatok! Jobbak vagytok! Győzni fogunk! Győznünk kell!

(Mészöly visszaül a padra, félhangosan.)

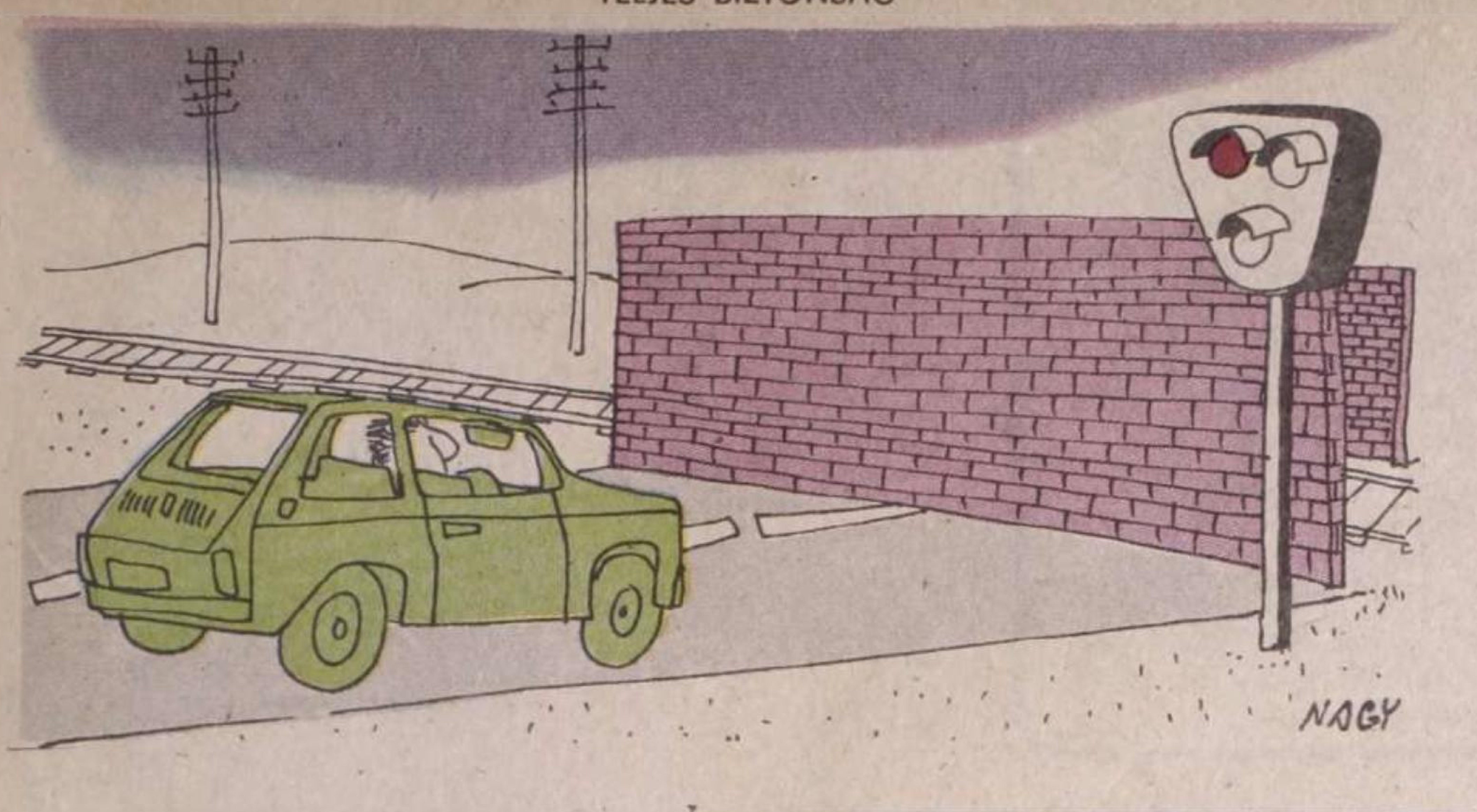
Azt a hét meg a nyolc!... Ha jól számolom, hét meg nyolc az tizenöt... A nemjóját!... Vagyis a macska rúgja meg... Bocsánat, hogy ilyen ordenáré dolgokat mondok, de nagyon izgatott vagyok...

Azt a leborult szivarvégit!

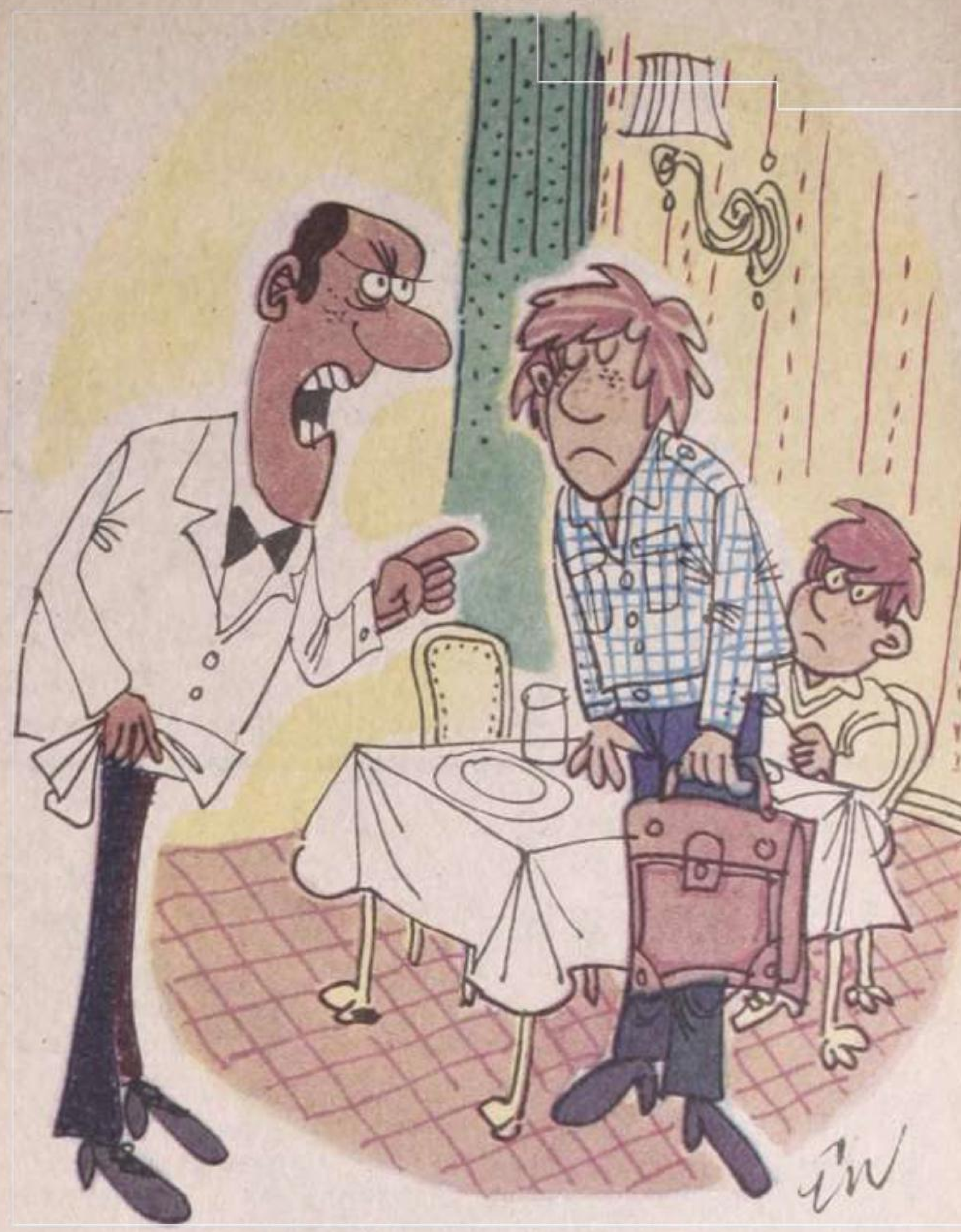
Excuse me, ahogy Shakespeare Vili bácsi, a Kislőcei Sport Club edzője mondaná...

Mikes György

TELJES BIZTONSÁG

DIÁKÉTKEZTETÉS

– Add ide az ellenőrző könyved. Beírom, hogy borravalót akartál adni!

AGYRÉM-SZÓTÁR

ADONNÁJ (e mobile). Héber operaária. Jelentése: még az Úristen felesége is ingatag.

BETANÚTÉPÍTŐ A sztrádakészítésnek épp csak alapelemeivel megismertetett segédmunkás.

BITORLÁSHAJÓ Kalózgálya.

BODEGAÉDER Sokoldalú tudósok falatozója.

BUTA HARI Első világháborúbeli német kémnő, aki elképesztő bárgyúsága folytán teljesen névtelen maradt.

CSIRKUMCÍZIÓ Kóser baromfiudvarokban végzett rituális saktermunka.

DELIKÁTÉESZ Csemegeárukat kiszerelő kisipari szövetkezet.

DIPLOMBAMUNKA Végzős fogorvosnövendékek tömővizsgája.

ÉLPORTOLÓ Küszöbajnok.

FELEVÉZ Kettétört hajítófegyver.

FŰBENJÁRÓ BŰN A Mauthner-szállóban elkövetett házasságtörés.

HALMAZÚJVÁROS Csillagvizsgálójáról ismert településünk. Logarléckerítéssel körülvett egyetemén tanulnak a jövendő asztronómusai és matematikusai.

HEHEREZÁDE Sakriár perzsa uralkodó udvari bolondja. (Lásd: „Egy bolond ezeregyet csinál.")

HEXEMÉTER Hatlábú német boszorkányok bűbájolására használt versformája.

HIMALÁRIA Ázsiai hegyilakó férfiak fertőzéses betegsége. A benne szenvedők önkívületi állapotban operabetéteket énekelnek.

HOT-DOGMA A péksüteménybe rakott meleg virslihez máglyarakásig való ragaszkodás.

IZGATÁSGÁTLÓ PÚDER Homok, mely a verejtékezők szemébe is hinthető, de némi kavics hozzáadásával sóderré is átalakítható.

KATONALÉDA Sorköteles amazon a görög militológiából.

KOREAGRÁFUS Phenjani népitánc-oktató.

LAKKMÉ Kikenceficézett operaénekesnő.

MACSURKA Légies talpalávaló nehézfiúk számára.

MEZŐSZOPRÁN Aratólányok kazlak tövében való, ebéd utáni hangfekvése.

PETÁRDI Humoros poéneket és ötletsziporkákat durrogtató szerkezet.

PISZKVÍT Szőnyeget kétszersülttel telemorzsász.

SZÉKESLEDÉRBÁR Alba Regia-i éjszakai mulatók ivópultja.

TEJBEMAMI A tejbepapi egyhangúságát megtörő könnyű vacsora kannibálgyerekeknek

TELESZÍ WILLIAMS Alkoholista amerikai drámaíró.

TEVEHÁZA Ősi magyar (kétpúpú) jambusban íródott klasszikus elbeszélő költemény.

TOKÁTA Preklasszikus zeneművek zsírpárnás áll alá szorított hegedűtartón való előadása.

VILÁGSZÁMKUKAC Cirkuszi könyvelő.

Timár György

TESTVÉRHÁBORÚ

Néhány fej káposzta miatt,
öldösni kezdték egymást a vadnyulak!
A sas teremtett közöttük rendet.
Pártatlanul, hiszen a háborúság
tárgya az ő számára, –
semmi csábítást sem jelentett!

VACSORÁRA

hívta a tigris az őzeket.
El is ment hozzá mindig egy,
s terjedt erdőszerte a hír:
a tigris a szavát állja.
Amit ígér, azt megteszi!
Jó híre érdekében, a tigris,
az őzeket ezért eszi!

„GYERTEK BUTIK!"

– így csábít vásárlásra,
jó reklám érzékkel a dús
választékot kínáló: „Erdei Butik".

Borbély Tibor

KRENNER ISTVÁN:

Különleges FÜRDŐRUHÁK

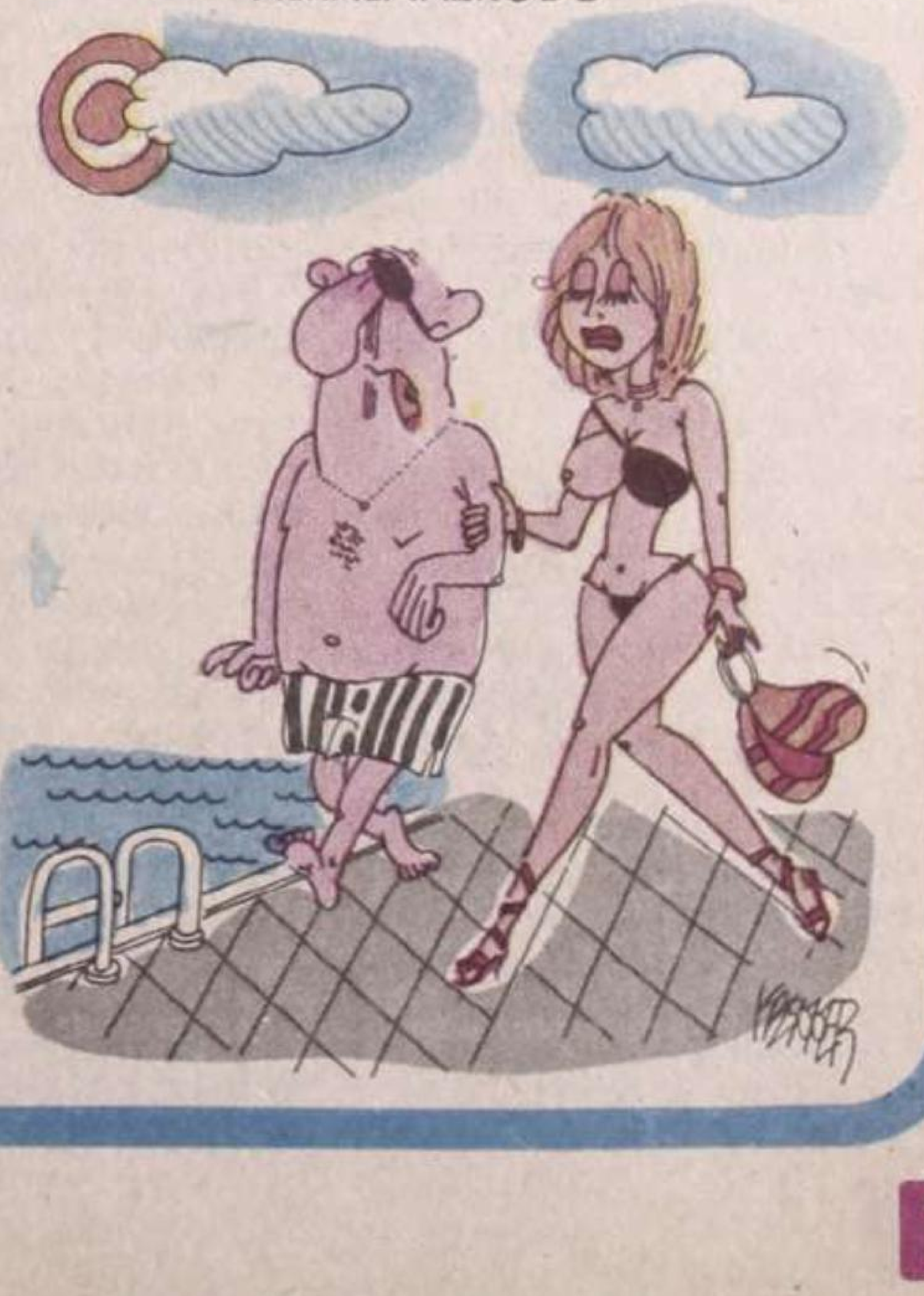
BIZTONSÁGI...

ISZLÁM

ALKALMAZKODÓ

TAVASZI ZSONGÁS

– Mégis, miből gondolta, hogy magányos vagyok?

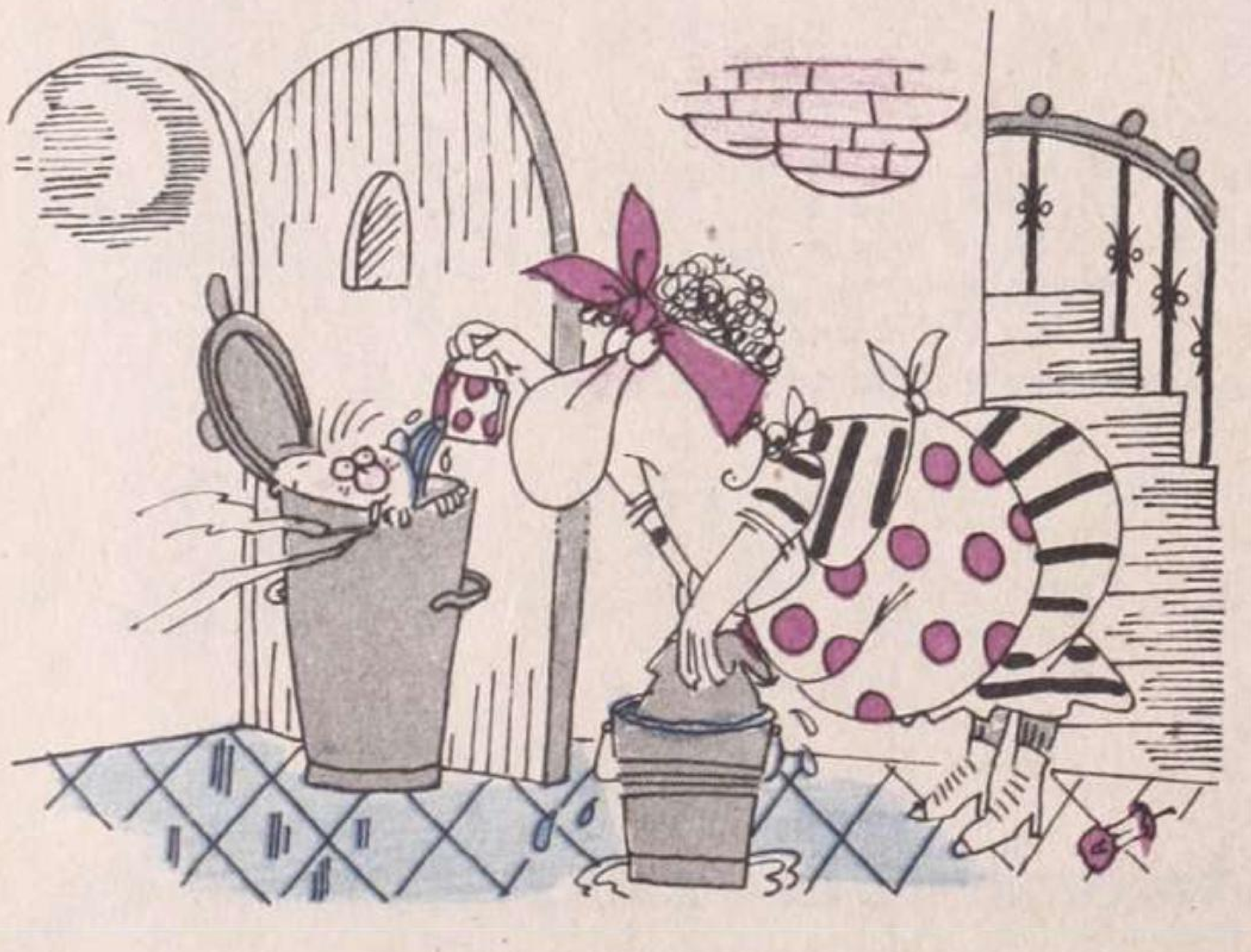

– KÖZLEMÉNY –

NINCS JÁRVÁNY!

Illetékes helyről tudatják, hogy az utóbbi időben több uszodában és sportpályán észleltek olyan embert, aki másoktól elhúzódva érintgeti kezével a lábujját, vagy lábujjával a kezét. A megfigyelt egyedek többsége olykor nyakkörzést, guggolótámaszt vagy békaugrást is elkövet. Alapos vizsgálat tisztázta, hogy ezek a személyek nem élsportolók, csupán megszállottak. Így nem lakásért vagy anyagi ellenszolgáltatásért, hanem önszántukból köröznek a nyakukkal vagy a derekukkal. Ezért nem áll fenn a veszély, hogy megfertőzik a lakásra vagy az anyagiakra éhes ifjúságot.

Az illetékes szervek ennek ellenére mindent elkövetnek, hogy a „szent őrület" néven izolált vírus ne léphessen ki a sportlétesítmények kapuján. Sajnos, a körültekintő intézkedések nem vezettek a kellő eredményre, mert a vírus beköltözött Visontai Leventéné, született Aba Sáriba. Az asszony a fertőzés következtében kijátszotta a házmester éberségét, és késő este felmosta a koszos lépcsőházat. A megdöbbentő eset ijesztő folytatása, hogy a szemeteskukában cigarettázó ötéves Pistikét is eloltotta.

A bejelentés nyomán az illetékesek kivizsgálták Visontai Leventénét, született Aba Sárit, és megállapították, hogy ebben az időpontban csak Félkész Antal taxisofőrrel került kapcsolatba. A taxisofőr a vizsgáló bizottság tudtára hozta, hogy nem tudta mi lappang benne, ezért üres jelzéssel megállt egy forgalmas utcasarkon, ahol három férfi vert egy negyedik nőt. Kiderült, hogy Félkész Antal a vírustól megszállottan, a bámészkodó tömegtől elkülönülve, teljesen egyedül harcképtelenné tette a három garázdát, majd még arra is volt ereje, hogy felsegítse a földről az inzultált nő parókáját.

Az ügy kivizsgálásával megbízott szervek közlik a lakosság megnyugtatására, hogy az említett hölgy már régen nem állt munkaviszonyban. Emiatt még ismeretlen, hogyan kerülhetett a „szent őrület" nevű vírus Kupola Lőrinc kőművesbe. A kőművessel kapcsolatban a szakértők regisztrálták, hogy a munkaidőben sörrel alapozó kollégáitól elkülönülve falazott, burkolt, vakolt, sőt néha még a habarcsot is elkészítette. Az építésvezetőség leszögezte, hogy az eset súlyos, de nem életveszélyes, mert a járvány elkerülése céljából Kupola Lőrincet bizottság jelenlétében befalazták.

Megbízható helyről közlik továbbá, hogy a vírus feltűnt Kissteksz Aranka titkárnőben is. A szerencsétlen hajadon nagyon előrehaladott állapotban van, mert a takarítónő vallomása szerint pénteken délben a teljesen kiürült hivatalban, teljesen egyedül nem maszek munkát, hanem hivatalos iratot gépelt. A legfrissebb jelentések alapján Kissteksz Arankát utoljára egy gyári anyagmozgató mellett látták az autóbuszon.

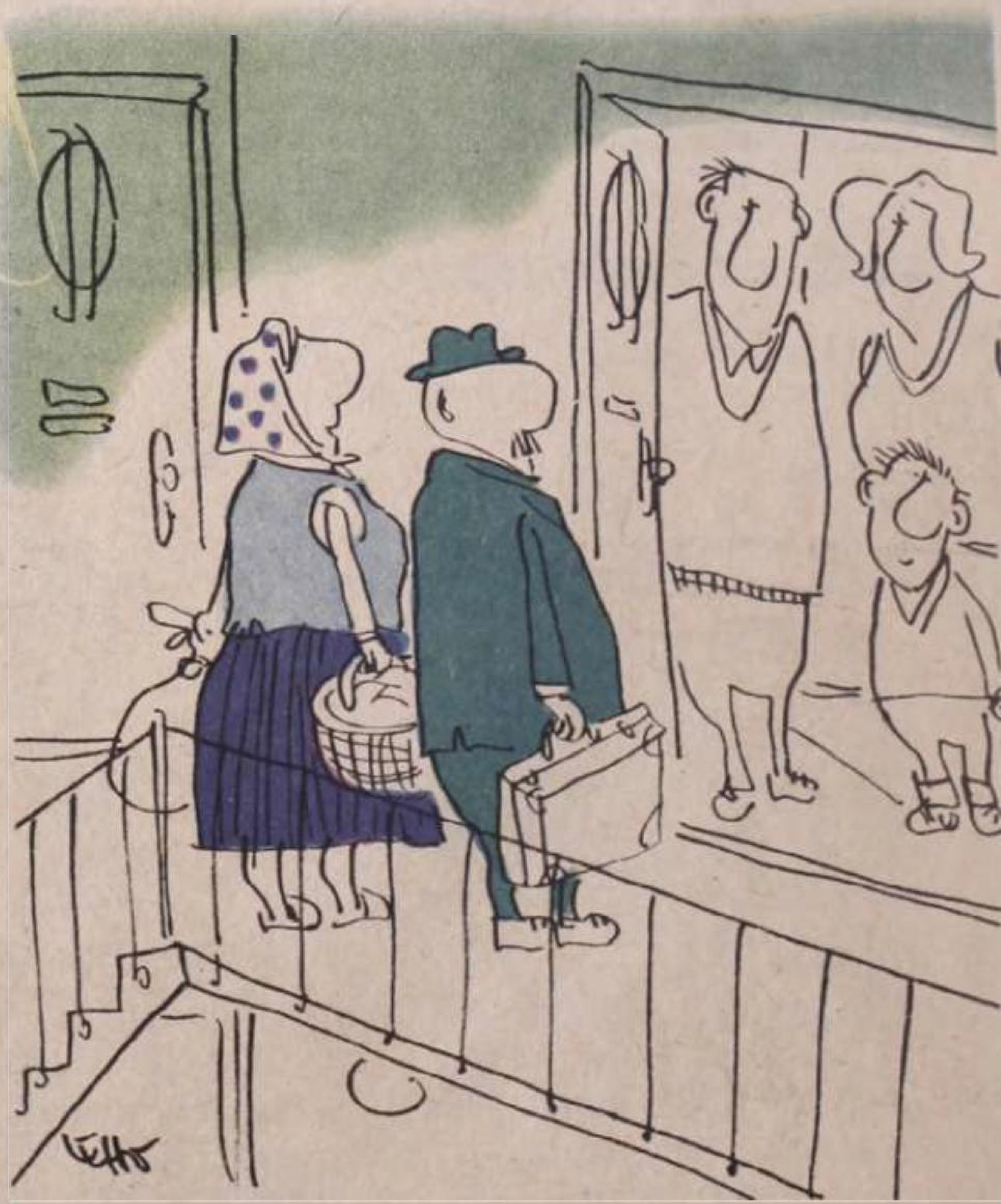
Mértékadó körökből kiszivárgott, hogy ennek beláthatatlan következményei lehetnek, mert elképzelhető, hogy az anyagmozgató a fertőzés miatt nem falatozni, nem focizni, nem fusizni, hanem anyagot fog mozgatni a gyárban! Ezen kívül annak is fennáll a veszélye, hogy az anyagmozgató azóta másokkal is érintkezett. Ezért a főhatóság kéri a dolgozókat, hogy aki a semmittevő kollégáktól elkülönülve, lázas munkában lát egy embert, az meneküljön, vagy értesítse a legközelebbi járványügyi szervet.

Megállapíthatjuk, hogy járvány ennek ellenére nincs. Az illetékesek mindenesetre úgy döntöttek, hogy a „szent őrület"-ben szenvedőknek nem adnak érmet, de haláluk után emléktáblát állítanak fel a házuk falán. „Itt élt Mindig Jakab, aki a többiektől elkülönülve mindig meglocsolta a közösség árvácskáját." Az ilyen elrettentő táblák jó biztosítékul szolgálnak arra, hogy az utókor is betegesen felesleges erőfeszítések nélkül élje le az életét.

Tormai László

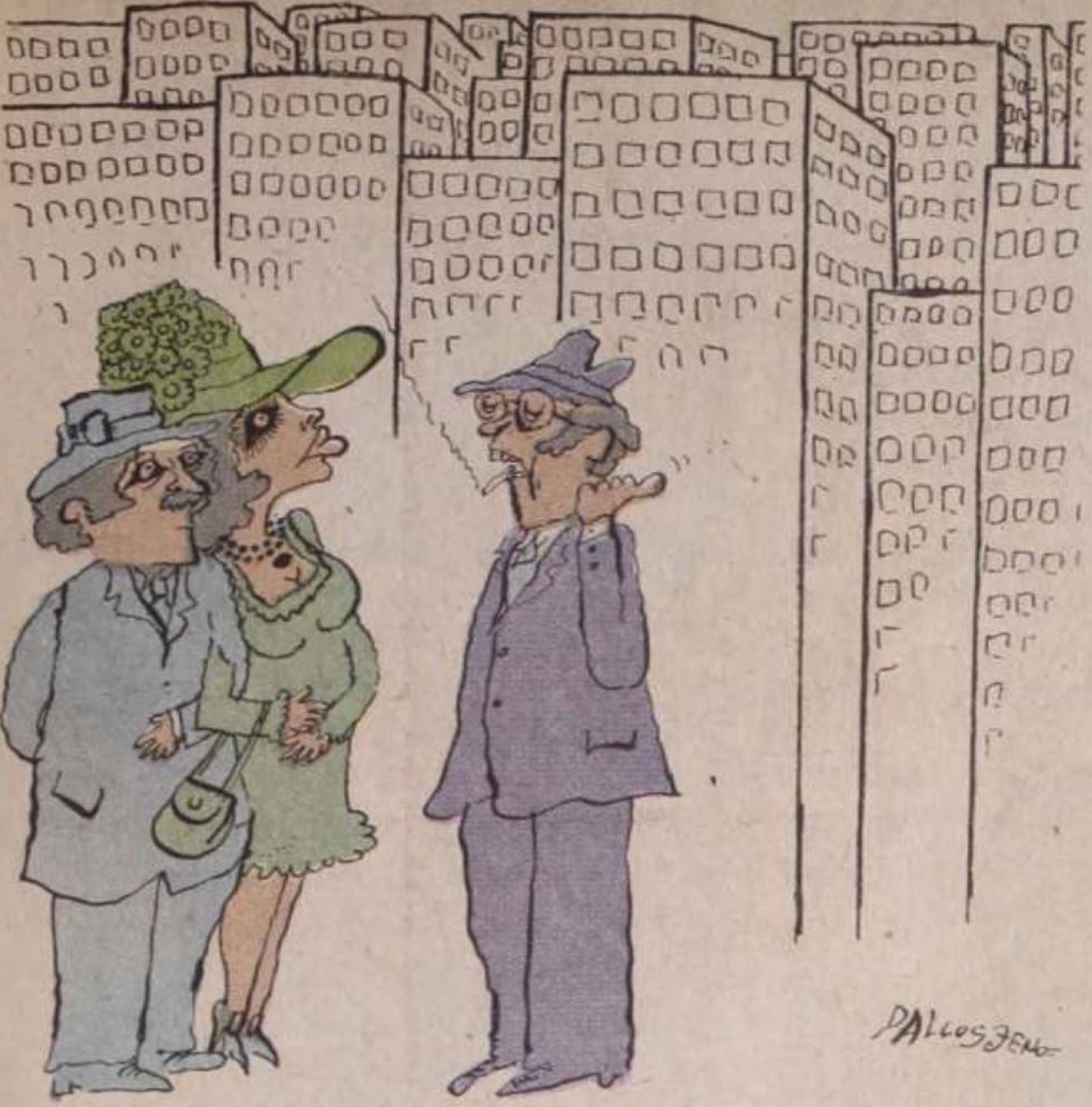
INFORMÁCIÓ

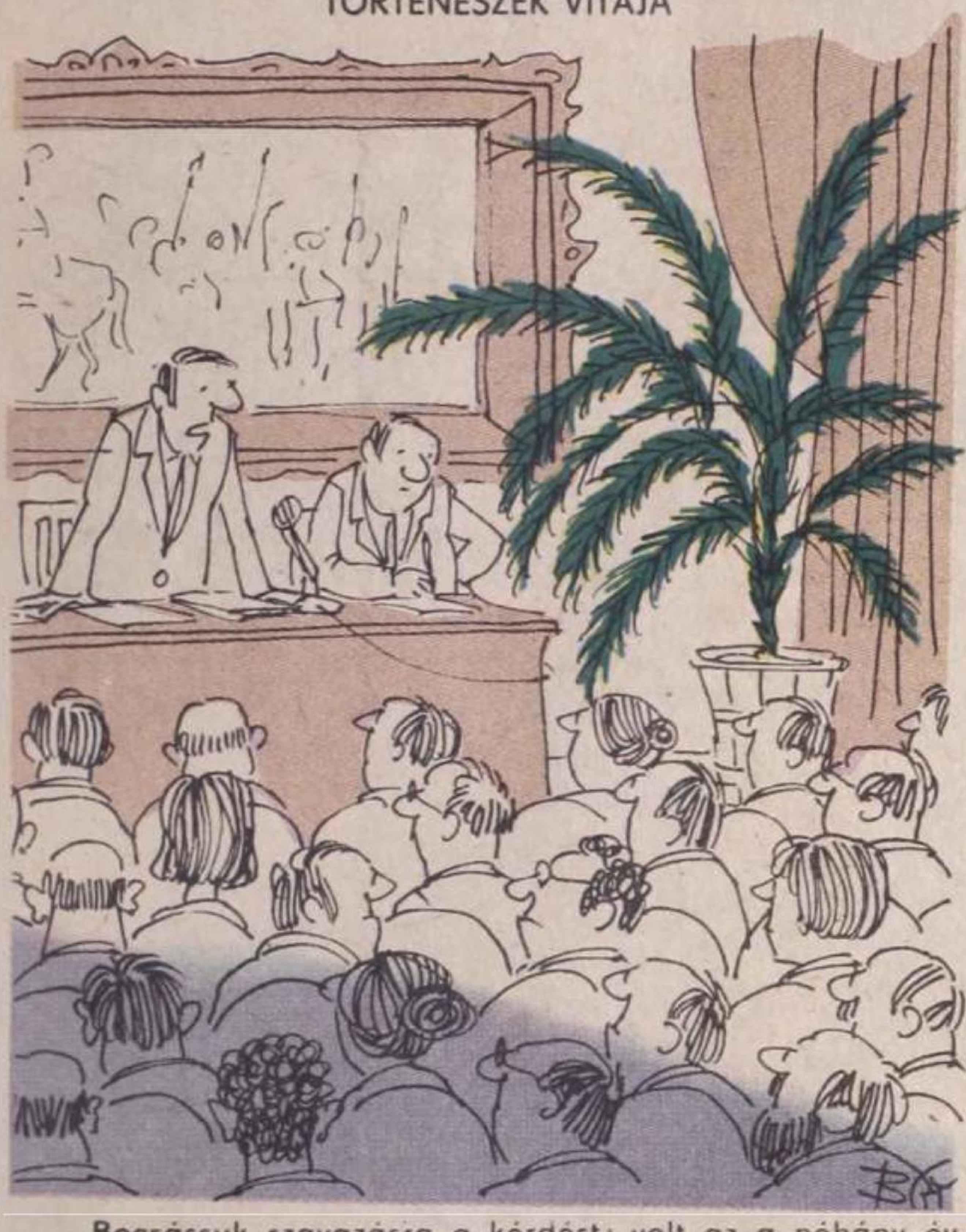
– Alig találtunk ide! Nem is írtad fiam, hogy az utcátokat már nem Sztálin útnak hívják!

LAKÓTELEP

– Állítólag Ybl forog a sírjában...

TÖRTÉNÉSZEK VITÁJA

– Bocsássuk szavazásra a kérdést: volt az a néhány év, vagy nem volt?

– ... és ma semmit sem tettem az anyanyelvünk tisztaságáért...

A TÁRGYALÁS

Az egybegyűlt tömeg valósággal hörgött az elszörnyülködéstől, amikor bevezették a tárgyalóterembe a bestiális bűncselekmény elkövetőjét, dr. med. univ. Kézy Szütyőt. A bíró első kérdésére a vádlott elmondta, hogy bűnösnek érzi magát, majd eképp ecsetelte borzalmas cselekményét:

— Tisztelt bíróság! Sajnos, nem volt nehéz gyermekkorom, szüleim mindig is a népszerű Családi kör című tévéműsor szellemében neveltek. Jelesnél rosszabb osztályzatot csak egyszer kaptam, de utólag az osztályzatot adó tanárról kiderült, hogy szadista és kleptomániás. Munkásságomat tavaly Nobel-díjjal jutalmazták.

Azon az ominózus napon pirítóst akartam enni, de nem volt otthon kenyér. Először ellenálltam a kísértésnek, megpróbáltam az egy hete vásárolt túracipőm talpát megsütni, de nem bírtam leáztatni róla a Kiváló Áruk Fóruma emblémát. Még ekkor sem léptem a bűn útjára, hanem kövekkel hajigáltam meg a járókelőket, abban a reményben, hogy valaki kenyeret dob majd vissza, s így lesz pirítósom. Ám mindössze csak a lakáscsere-kérelmemet dobták vissza, azt sem a járókelők, hanem a tanács.

— Mi történt ezután? — kérdezte a bíró.

— Végső elkeseredésemben magamhoz vettem egy cekkert és lementem a sarki közértbe kenyérért.

— Nem tudta, hogy szombat van?

— De tudtam, tisztelt bíróság, csak már úgy kívántam a pirítóst, hogy nemcsak ölni, hanem vásárolni is képes voltam érte — szombaton.

— Netán nem ismerte a törvények törvényét, mely szerint „amit ma megvehetsz, ne halaszd szombatra"?

— Ismertem, de pénteken már nem volt időm a vásárlásra, ugyanis munkásságom elismeréseként önálló tagállamként fölvettek az ENSZ-be. Egyébként mentségemre kívánom felhozni, hogy szombaton is keddi kenyeret kaptam...

— Vádlott, ne mentegetőzzön, a maga cselekedetére nincs mentség! Maga előre kitervelt módon, aljas indokból és veszteségvágyból, különös kegyetlenséggel szombatra halasztotta a vásárlást, ezzel brutálisan belegázolt a szocialista kereskedelem magánéletébe. Még az sem rettentette vissza, hogy egyedül van az üzletben?

— Én akkor már csak a pirítóst láttam a szemeim előtt, eladót viszont jó ideig nem.

A bírónak nem volt több kérdése, őt követően az ügyész hosszan elemezte dr. Kézy Szütyő társadalmi veszélyességét, elmondta, hogy az ilyenek galerikba tömörülve zaklatják a magános áruházakat, vásárcsarnokokat, sőt még az erőszakos üvegvisszaváltástól sem riadnak

vissza. A vádló párhuzamot vont a bostoni fotogató és dr. Kézy Szütyő között, az előbbi cselekedeteinek mentségére felhozva, hogy az sohasem vásárolt szombaton közértben.

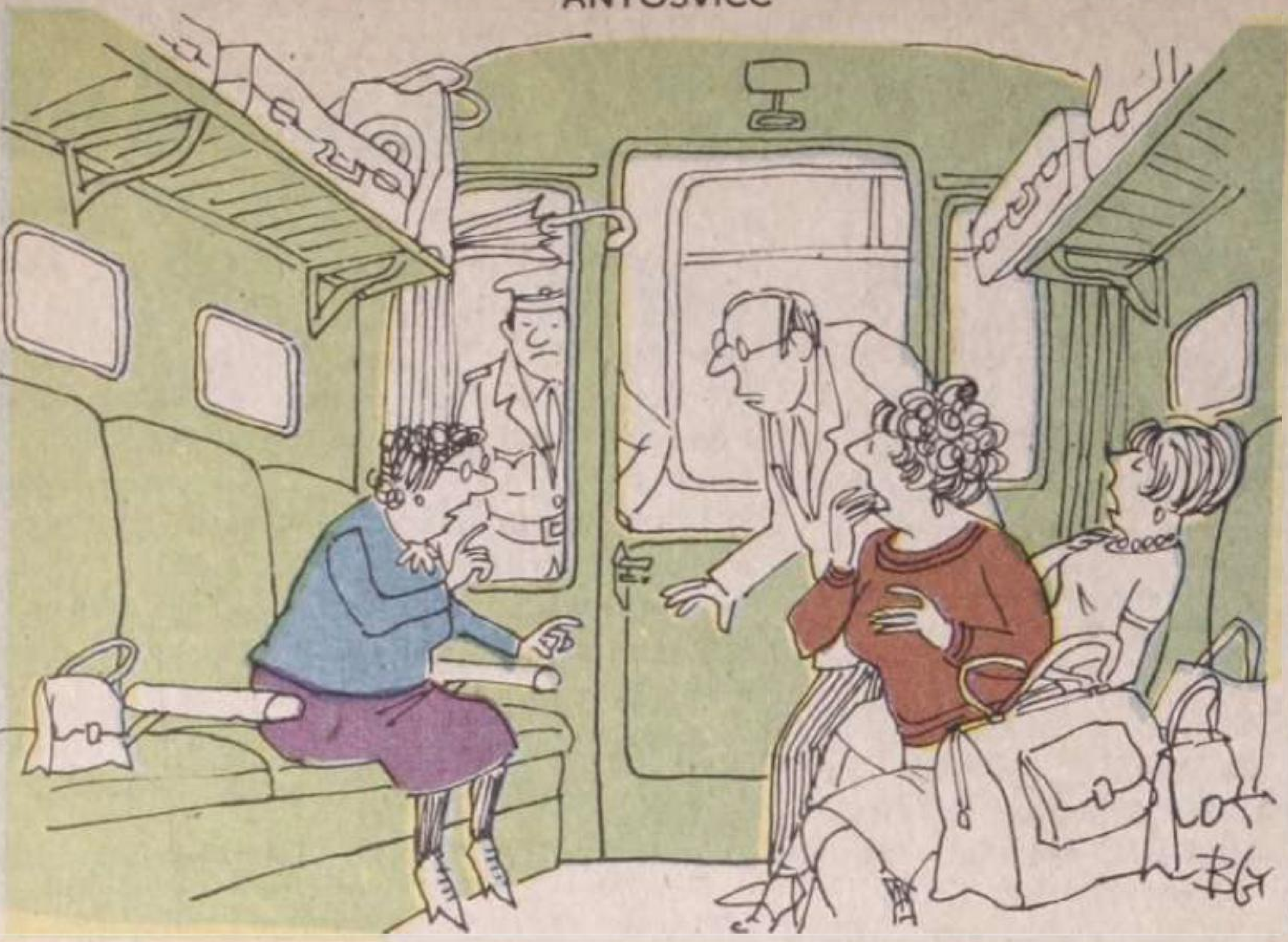
Mivel a védelem nem kért szót, így a bíróság rövid tanácskozás után példásan szigorú ítéletet hozott: dr. Kézy Szütyőt főbüntetésként életfogytig tartó péntek délutáni vásárlásra, mellékbüntetésként pedig szombaton kapható gyémántkeménységű kenyér- és péksüteményfogyasztásra ítélte.

Vezda János

– Csak fel akarom hívni a figyelmet egyesületünk sanyarú anyagi helyzetére...

ANYÓSVICC

– Meneküljenek mellőlem, a vejem vámos és ma van szolgálatban!

TRIBÜN

Tony De Marco, Fernando Valenzuela privát menedzsere az új bajnoki évad küszöbén egy millió dolláros évi bért követelt a kitűnő baseballjátékos számára.

Azt akarom — magyarázta —, hogy Valenzuelát mindenki nagy embernek tekintse. A nagyság első követelménye pedig, hogy az illetőnek sok pénze legyen. Akár kell neki, akár nem.

Ron Greenwood újabban a védekezés sepregetős változatával próbálkozik. Egy sajtóértekezleten naiv kérdéseket tettek fel neki ezzel kapcsolatban, mire az angolok szövetségi kapitánya kifakadt:

— Mégis csak szégyen, hogy nemzetközileg tapasztalt újságíróknak magyarázgatnom kell olyan fogalmat, amelyet Európában minden elsős kisdiák tíz éve ismer.

Miután az elsősök általában hatévesek, ez egész szép teljesítmény a részükről...

A Brighton csapata — meglepetésre — gólnélküli döntetlent csikart ki a Stoke Citytől.

— A Brighton olyan sikerrel alkalmazta a lesreállítás fegyverét — írta a Sunday People című lap —, hogy a partjelző zászlaja elkopott a sok integetéstől.

James Hunt, a világhírű brit autóversenyző mondta:

— Remélem, hogy a labdarúgó világbajnokságon a legjobb csapat győz, és ez Anglia csapata lesz. De, ha esetleg nem mi vagyunk a legjobbak, remélem, akkor is mi győzünk.

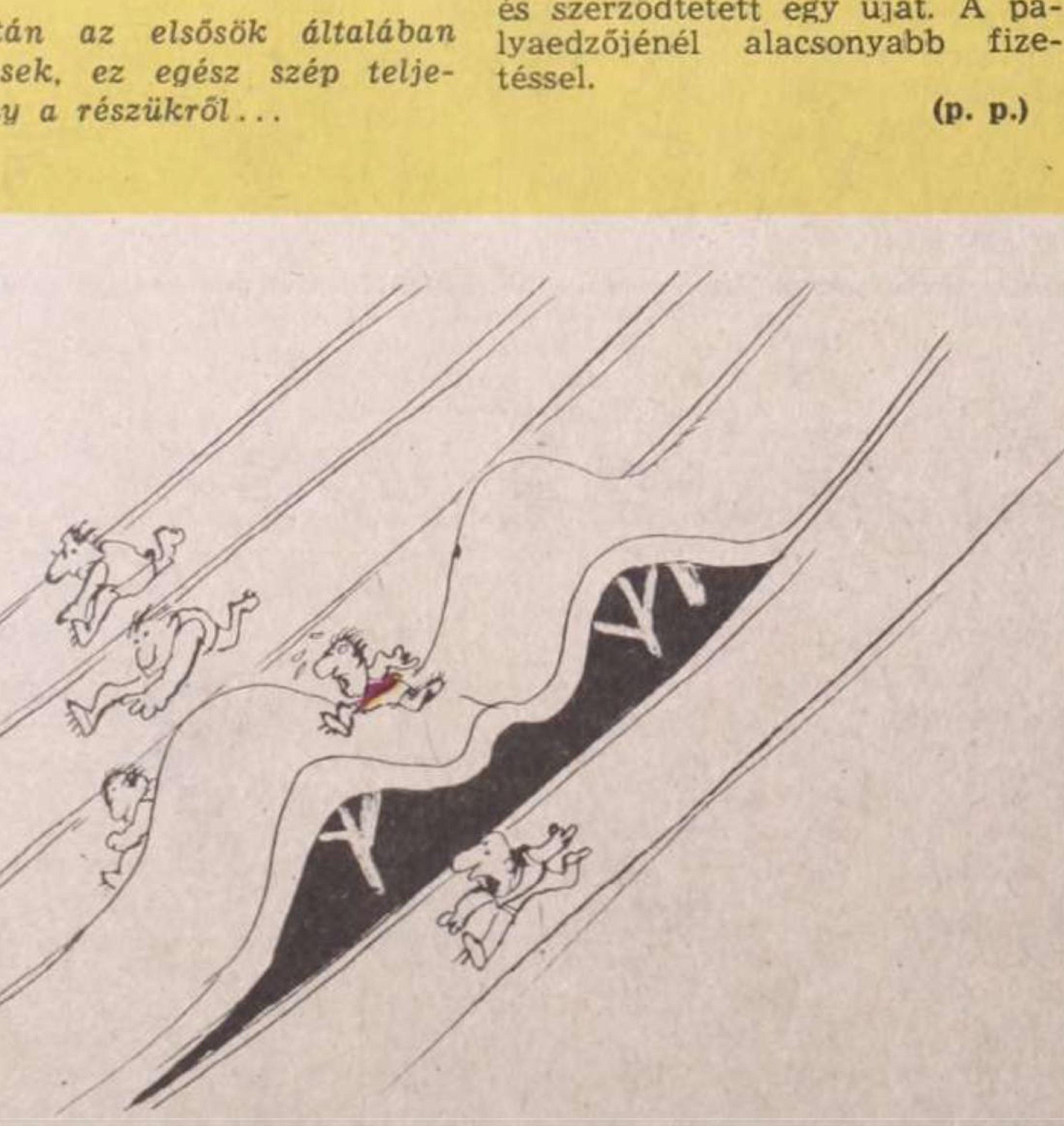
A pályaedző lila fejjel megy be a menedzserhez:

— Most tudtam meg, hogy a gyúró fizetése magasabb, mint az enyém. Ez mégiscsak felháborító.

— Ez valóban nem igazságos — mondja a menedzser. — Intézkedni fogok.

Másnap felmondott a gyúrónak és szerződtetett egy újat. A pályaedzőjénél alacsonyabb fizetéssel.

(p. p.)

– Látod, miért feleselsz mindig a pályagondnokkal!

LEGFRISSEBB VÍZIÓIM

Ülök az étteremben, várok az ebédre: marhapörköltet rendeltem, tarhonyával. Hozza a pincér az ebédemet, mondhatom remek. A tarhonya a pörköltszafttal egyenesen pompás. Rendelek egy külön adag tarhonyát.

Visszajön a pincér és szomorúan közli:

— Sajnos nem tudok hozni. Tessék talán egy komplett marhapörköltet rendelni.

— De miért nincsen? — kérdeztem meglepődve.

— A marhapörkölthöz nincsen *alkatrész* — világosít fel a pincér. — Kompletten van. Tessék talán kiszerelni belőle a tarhonyát.

Esik az eső, ronda este van, alig látok a járdaszélen, ahol már húsz perce állok, taxira lesve. Végre úgy látom, szerencsém lesz, taxi lehet, ami jön, világít a teteje, ezek szerint szabad.

Leintem, beszállok. Mondom a címet, de a taxis talán meg sem hallotta, olyan nagy gázzal indul. Fények villóznak, eső veri az ablakot, semmit se látok, jó, ha a taxis kilát az ablaktörlő mögött.

Gyanúsan sokáig megyünk, persze esőben nem lehet sietni. De úgy látszik megérkeztünk, az autó nagyokat huppan, aztán megáll. Kiszállok, de mi ez? Egy mezőn állunk?

Szoktatom a szememet a sötéthez, lassan már alakokat is kiveszek az esőben: bajuszos férfiak futnak előttem, hagymaformájú sisakban, kezükben szuronyos puska.

— Hol vagyunk? — Kiáltok a taxisra, aki már éppen indulna el.

— A königgrätzi csatában — feleli.

— De hogyan kerültünk ide? Én a Rottenbiller utcát mondtam!

— Meglehet — vonja a vállát a taxis —, de ha nem vette volna észre, én *iránytaxi* vagyok. Ez volt az útvonalam.

* * *

Beteglátogatóba megyek egy nagy kórházba. A portás udvariasan eligazít:

— Tessék a kerten átmenni, a harmadik pavilon jobbra a fül-orr-gége.

Megyek a jó nagy kerten át, itt is ott is betegek sétálgatnak, üldögélnek a padokon. Az út szélén feltűnik egy fólia-sátor, húsz méter hosszú is lehet. Bizonyára a kórház kertészetéé — gondolom — vagy éppen a konyháé, paprika, paradicsom növekszik a fóliasátor alatt.

Miközben mindezt végiggondolom, odaérek a sátorhoz és meglepődve megtorpanok: a fólia alatt pici, inkubátor-nagyságú gyermekágyak sorakoznak, mindegyikben egy-egy kisbaba. Az apró kis csecsemők békésen alszanak. A fólia melletti pavilon ajtaja mellett az áll: „SZÜLÉSZET".

Fehérköpenyes, fiatal orvos lép ki az ajtón, mögötte nővérkék, mennek a fóliához. Az orvos, csodálkozó arcomat látva, kedvesen hozzám lép és azt mondja:

— Látom, gyönyörködik a fóliasátrunkban. Csupa hét hónapra született kisbabát nevelünk benne. Tudja, az idén nagyon jól fizet a koraszülött.

Lassítok az autómmal, mert a főútvonalon, ahol megyek, gyerekek álldogálnak az úttesten. Három kis úttörő.

Odaérek és kiszólok az ablakon:

— Miért nem mentek fel a gyalogjáróra? Még elüti valamelyikőtöket egy autó!

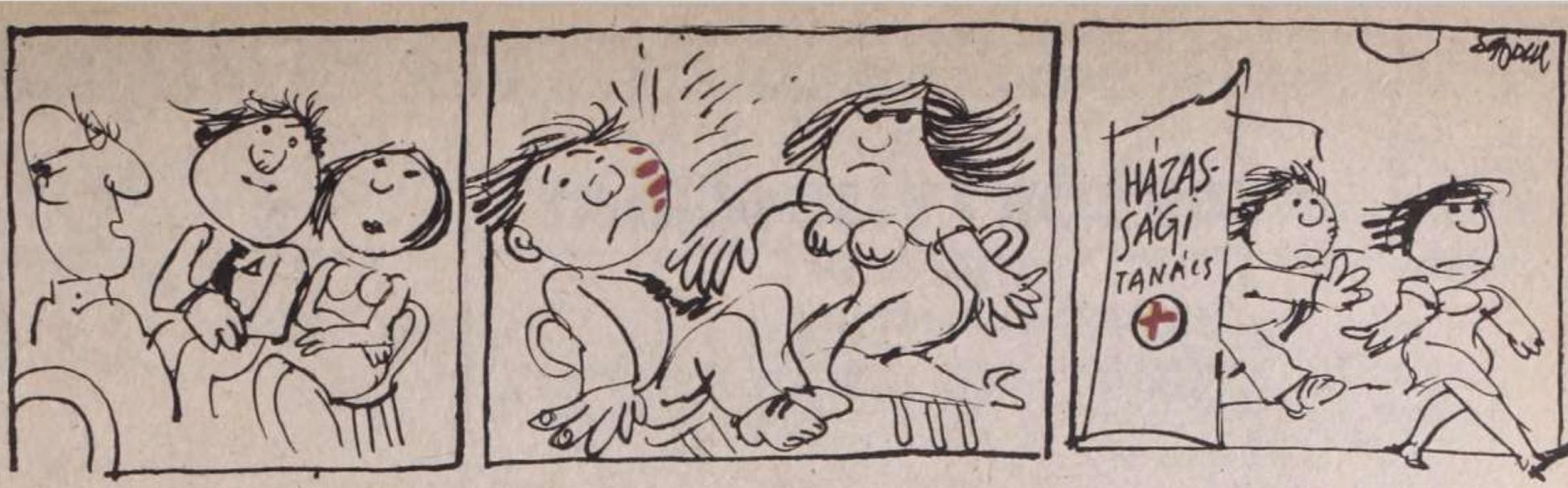
— Mi itt vigyázunk, bácsi! — feleli az első.

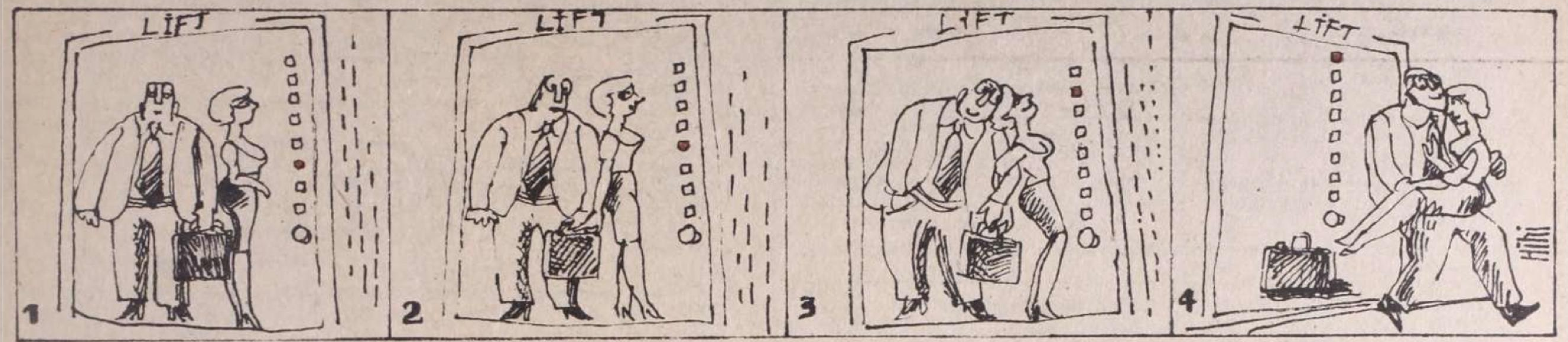
— És mire vigyáztok?

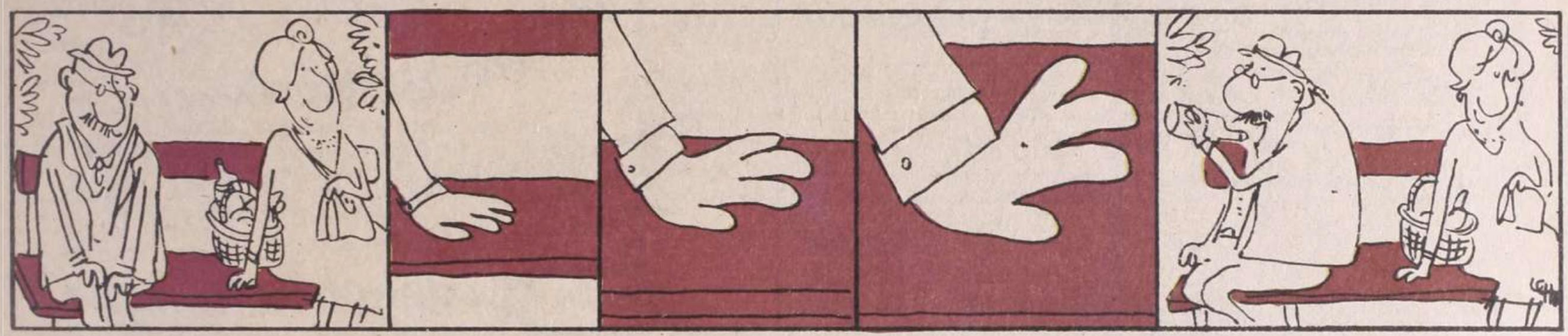
— Erre a gödörre! — mutatja büszkén az úttesten levő nagy gödröt a társa. — Erre a kátyúra vigyázunk. Mert ezt a lyukat még az unokáink is látni fogják!

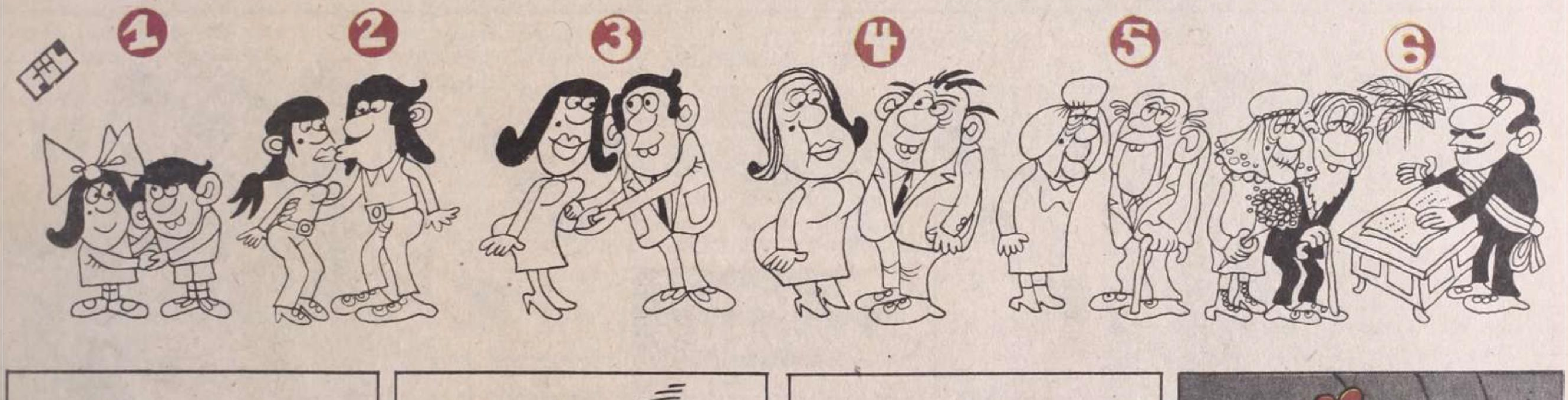
Somogyi Pál

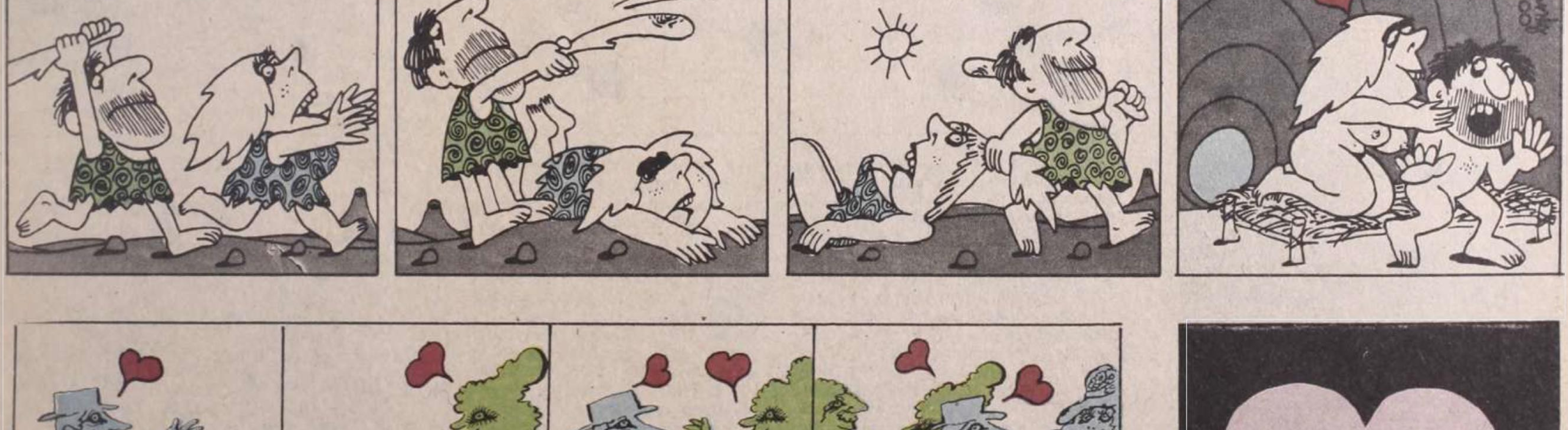
LOVE STORY

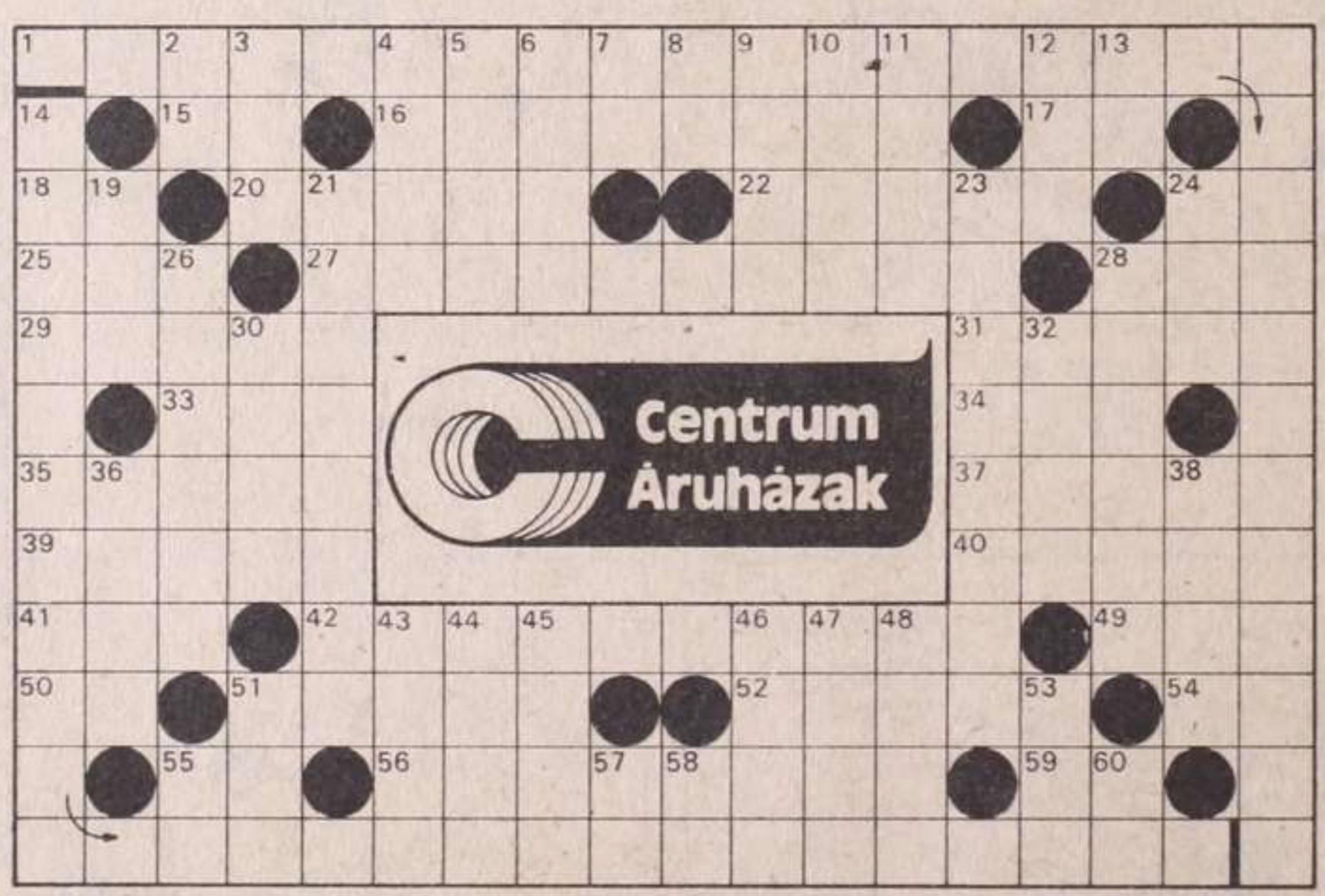

SAJDIK,
HEGEDŰS,
LEHOCZKI,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS

ÚJJÉ, A LIGETBEN!

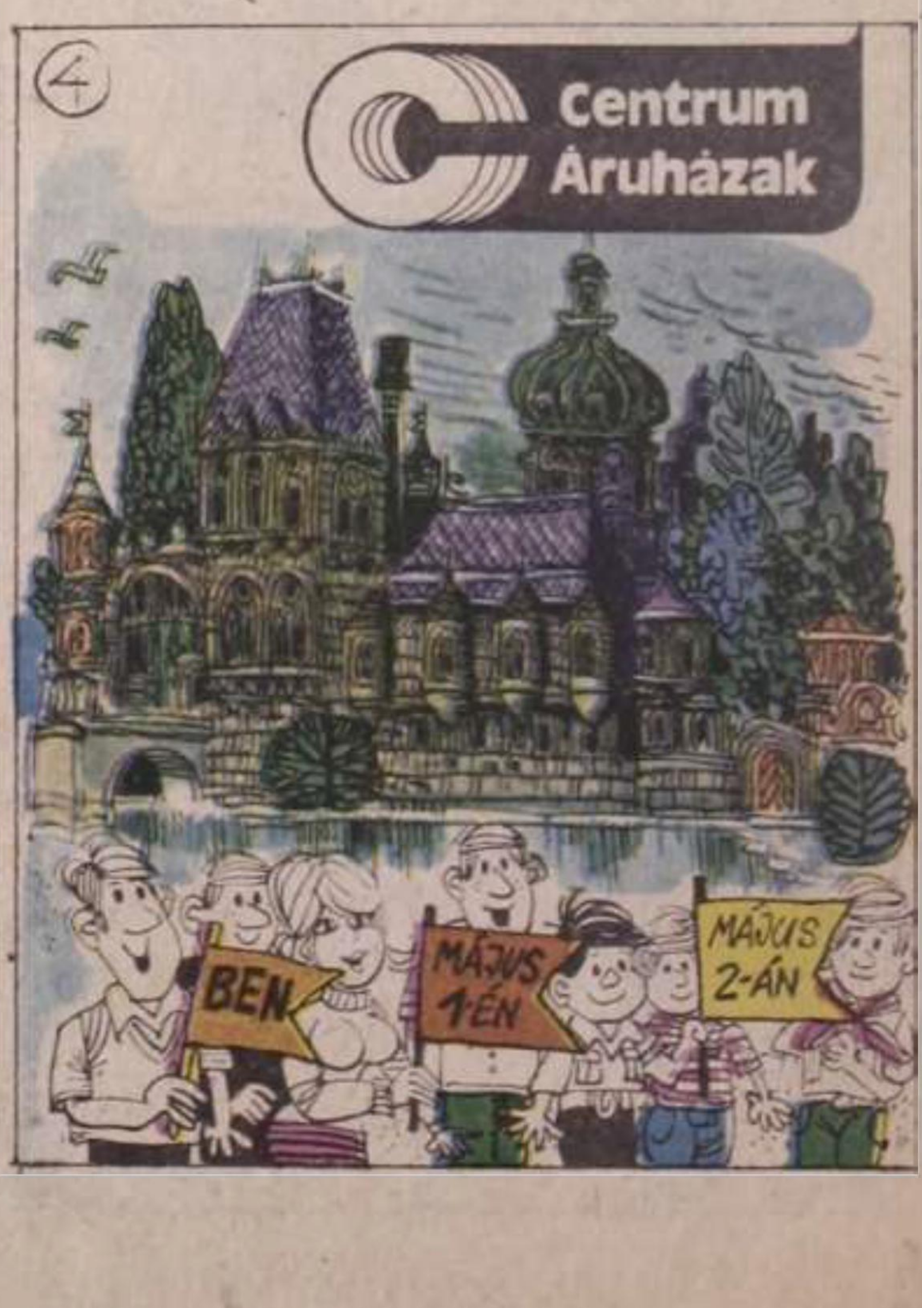

Vízszintes: **1. Ne szalassza el ezt az egyedülálló vásárlási alkalmat (zárt betűk: M, Á, S, Á, D, I, K, C, U, M), folyt. a függ. 14., 26. és 23. sorban.** 15. Felvigyázó. 16. Súlyemelőnek vannak. 17. Megszólítás. 18. Napisten. 20. Amerikai milliomos család. 22. „A" megszólítása. 24. HA. 25. Urán és két kálium vegyj. 27. Iskolafajta és amit ott oktatnak. 28. Német névelő! 29. Téli gép. 31. Folyó a SZU-ban. 33. Sorszámnévképző. 34. ... áll, vigyáz. 35. Háborgat. 37. Idegen Irén. 39. Arra. 40. Idegen női név. 41. Gyakori családi név. 42. Alkonyat. 49. Gyilkolt. 50. Az asztácium vegyj. 51. Bec. férfinév. 52. Laikusok, angolul (LAITY). 54. Ő, németül. 55. Skálahang. 56. Házi, angolul (DOMESTIC). 59. Római 6.

Függőleges: 2. Jön. 3. Parancsolója. 4. Kacsa, németül. 5. Város Franciaországban. 6. Érzékeny, angolul (SORE). 7. EM. 8. Igen, németül (fonet.). 9. Kötőszó és egy névelő. 10. Húzódzkodás! 11. Enyém, franciául (MIEN). 12. A Párizs rejtelmeinek írója. 13. Vagy, angolul. **14. A vízsz. 1. folyt. (zárt betűk: Á, Á, V, Á, R, L, R, K).** 19. Űrmérték. 21. Bútor. **23. A függ. 26. folyt.** 24. Nem sűrű. **26. A függ. 14. folyt.** 28. Egymástól különböző. 30. Miért, eszperantóul (KIAL). 32. Érzékszerve. 36. Autójav. váll. 38. Nílus, angolul. 43. Autómárka. 44. Kaja, angolul (PROG). 45. Hársfa, angolul (LIME). 46. Az egyik egyetemünk. 47. Hiszékeny. 48. Tácról való, de megkeverve! 51. Gáz, angolul. 53. Venezuelai és japán autójelz. 55. Háziállat. 57. És, latinul. 58. A kén és a bór vegyj. 60. Szamárhang.

Beküldendő a vízsz. 1., a függ. 14. 26. és 23. sor (egybefüggően), valamint a négy képrejtvény megfejtése. Beküldési határidő: május 20. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Centrum". A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

Hajnal-dosszié

ÚJABB LEVÉL ÉRKEZETT

Kedves Hajnal Csaba! Írását olvasva úgy vélem, a meglevő és a felnövekvő generáció erkölcséért aggódik. Ezt a nézetét igen korrektül, művelt emberhez méltóan fejtette ki, ami megegyezik a társadalmunkban élők túlnyomó többségének a véleményével. Volt, aki azt kérte, hogy az Ön arcképét mutogatni kellene, nekünk, többségnek az a véleményünk, hogy erre nincs szükség, mert az élet minden területén látjuk ezeket az emberi arcokat. Önt, kedves Hajnal Csaba, arra biztatom, hogy ellenfelei beteges, elfáradt kirohanásai miatt ne veszítse el önbizalmát.

Bíró Mátyás
Budapest, Árpád u. 1042

Szeretném elolvasni Hajnal Csaba eddigi életművét, kérem, írják meg, mikor voltak korábban alkotó periódusai. Csabához csupán egy kérésem lenne: üljön le és várja ki, míg megjön az esze! Amíg ez bekövetkezik, remélem még sok tanácsot ad majd szabadidejében bűnben fetrengő népünknek.

K. P.
Miskolc

Ezzel a két levéllel már éppen lezárni készültünk a Hajnal-dossziét, amikor Hajnal Csaba ismét új témával jelentkezett. Valamennyi kijelentésével ezúttal sem értünk egyet; ám azt biztosra vesszük, hogy olvasóink ezúttal sem rejtik véka alá véleményüket...

MASZEK MÓDI MAGYARORSZÁGON

Örülök, hogy eddigi leveleimre ilyen sok válasz érkezett, mert ez is azt mutatja, hogy az embereket is ugyanazok a dolgok foglalkoztatják, mint engem. (Igaz, vannak más vélemények is, de ez nem baj, mert nekem is más a véleményem.)

Sokáig gondolkodtam, írjak-e újabb levelet, nem lesz ebből is falra hányt borsó? Végül is úgy döntöttem, nem hallgathatok tovább, mert szerintem fontos kérdésről van szó, a maszek módi aggasztó elterjedéséről.

Az ember kimegy az utcára, ahol mást se lát, mint magántaxikat, kis butikokat, magánkézben levő üzleteket. Már az egész város tele van ezekkel. Lehet, hogy a nyáron idejövő külföldieknek ez jó — mert úgy érzik magukat, mintha otthon lennének —, de a nyár után lesz ősz is, meg tél is, ők elmennek, mi pedig ittmaradunk nyakunkon a külföldiek számára vonzó kis üzletekkel.

Bármelyik kedvenc lapomat veszem is elő — talán csak a Ludas a kivétel — mást sem olvasok, minthogy versenytárgyalást hirdetnek valamelyik vendéglátóegységre, zöldséges bódéra vagy éppen illatszerboltra. Ha ez így megy tovább, az ember a végén azt sem tudja, hogy melyik vendéglő szerződéses és melyik nem. (Pedig ezt jó lenne tudni, már csak a miheztartás végett is.)

Lehet, hogy kissé régimódi vagyok, de nekem kicsit furcsa ez az új módi. Összeegyeztethető ez a mi elveinkkel, erkölcseinkkel?

Hajnal Csaba
Budapest XVIII.,
Zrínyi u. 167.

EMBERSÉGBŐL JELES...

Ágyban fekvő beteg nyugdíjas vagyok. Március 17-én egy ismerősömet megkértem, dobja be a Népköztársaság u. 23. alatti OTP-be a kitöltött lottószelvényeimet. Csak később fedeztem fel, hogy a szelvényeknek azt a részét dobattam be, amely a fogadónál kell hogy maradjon.

Telefonáltam az OTP-be. Egy óra sem telt el, amikor a takarékpénztár egyik dolgozója az elcserélt szelvényt visszahozta a lakásomra.

Köszönet a figyelmességért.

özv. Bálint Andorné
Népköztársaság útja 21. 1061

MÉG EGYSZER — UGYANARRÓL

1

„Vasban nincs, Pesten van" címmel megjelent a Ludas Matyiban (1981/50 sz.) hogy Sárváron és Szombathelyen nem kapható a közkedvelt nescafe. A terítésre gyanakodtunk — talán nem is alaptalanul. Rövid időn belül a keresett „hiánycikk" előbújt rejtekhelyéről.

Húsvét előtt barátaim Szombathelyről Pestre látogattak. Bevásárló körútjukon elkísértem őket. Meglepetésemre a keresett árucikkek listáján a nescafe szerepelt az első helyen. Bolond ember vásárolna Pesten, ha helyben simán lehetne hozzájutni. Vajon nem járnak a vonatok, szünetel a szállítás, esetleg a pult alatt szélesebb a hely?

2

Cinkota, Budapest kertvárosa. A Szabadföld út 1. szám melletti területen „szép kis kertet" láthattam. Megtalálható itt: papírhulladék, gumiabroncs, karosszék, mosdó, vécékagyló, nylonzsák, tégla, női csizma, férfi cipő, gyermekmatrac és sörösüveg garmadával.

Itt az ideje, hogy az illetékesek figyelmeztessék azokat, akik a lakóterületük közelében dobják el kacatjaikat, hogy az út, még ha mellékút is, nem szemétlerakodó telep.

Végül egy apróság. A fentieket 1974-ben egyszer már megírtuk a Ludas Matyi 26. számában. Mi történt azóta? Nem sok. Nyolc évet öregedtünk nemcsak mi, de a XVI. kerületi Tanács is. Észre lehet venni?

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Az intervenciós borjúfelvásárlás keretében az eddigi 45 Ft/kg helyett 55 Ft/kg áron, a

Van aztán még neokolonialista sertéshizlalás, agressziós birkanyírás és imperialista libatömés.

(A Kisalföld című lapban lelte Szabó Ernőné, soproni olvasónk)

— **Nincs skarlátjárvány.** A KÖJÁL tájékoztatása szerint ez a légúti megbetegedés a közösségekben fordul elő, de nagyobb arányú, tehát járványos méreteket öltött megyénkben. A gyermekbetegség ellen gyakori

Na most öltött, vagy nem öltött?

(A Vas Népe című lapból nyirta Szentkuti Ernő, kőszegi olvasónk)

A Budapest Tourist az Utazás '82 kiállításon (III. 28-ig) rendkívüli kedvezményes bel- és külpolitikai utakat kínál az érdeklődőknek. (x)

Előnyös társasutazások a brit parlament költségvetési vitájához! Tekintse meg a csodálatos Weinbergert!

(Az Esti Hírlap apróhirdetései közül ollózta Hass János)

MIT VÁRTAM ÉS MIT KAPTAM A FÉRFIAKTÓL?

Ezt?

(Az Ádám c. lap címsorát és a cikk illusztrációját beküldte Ráthonyi János)

MÁJUS ELSEJÉN

A Ludas majális főpróbája az Asztalos János parkban

A Heves megyei Ludas községben május 29-én és 30-án rendezendő Ludas majális főpróbáját május elsején a nyolcadik kerületi Asztalos János parkban tartjuk. A főpróbán Ludas Fórum keretében találkozik az olvasókkal: Árkus József, Mikes György, Somogyi Pál, Peterdi Pál, Endrődi István, Tormai László, Föld S. Péter. A 16 órakor kezdődő műsorban bemutatkozik néhány hasonmás és csudabogár is. Közreműködik a Jokers együttes, Forgács Gábor, a Vidám Színpad tagja és Bay Éva tévébemondónő.

Az Asztalos János parkban „élőben" is tájékoztatjuk az érdeklődőket a Ludas majális egyéb meglepetéseiről.

Idén Ludason osztjuk ki a Döbrögi-díjat, amihez várjuk olvasóink javaslatait is. Kérjük, legkésőbb május 15-ig írják meg nekünk, hogy önök szerint ki vagy kik érdemesek a díjra!

Emlékeztetőül közöljük, hogy tavaly a Döbrögi-díj Három Veretéses Fokozatában részesült a Marx téri felüljáró építésvezetősége. Két Veretéses Fokozatot kapott az AFIT-Autóker alkatrész-kereskedelmi emlékbizottsága és a Magyar Filmgyártó Vállalat. Egy Veretéses Fokozattal jutalmaztuk a televízió Petőfi-sorozatát, a Duna Visegrádtól Felsőgödig terjedő szennyezett szakaszát, a magyar vízilabda-válogatottat és a zacskóstejet.

Vendégünk: Forgács Gábor

A Vidám Színpad fiatal művésze meséli:

Annak idején együtt kezdtem a nyilvános szerepléseket a Humoristák Klubjával. Természetesen ezek a fellépések nem voltak mentesek egymás froclizásától sem. Kedves barátom volt Ősz Ferenc, aki szinte minden alkalomra kitalált valami ugratást. Egyik alkalommal megkérdezte tőlem, hallgatva jódli műsoromat, hogy: mondd Gábor, te tulajdonképpen miért jódlizol? Erre én azt válaszoltam, hogy azért, mert valami olyasmit szeretnék csinálni, amit kevesen csinálnak nálunk Magyarországon. Ekkor Ősz Feri közismert nyugalmával csak annyit kérdezett: mondd Gábor, akkor miért nem mész dolgozni?!

A Vidám Színpad politikai kabaréjának egyik jelenetében Kádár Jánost személyesítem meg. Partnerem Szuhay Balázs. Talán mondanom se kell, hogy ez a jelenet igen nagyfokú koncentrálást követel mindkettőnktől. Szilveszter napján is ezt a műsort játszottuk, és amikor beléptem a színházba, odajött hozzám Szuhay Balázs, s könnyedén megkérdezte: ugye nem vagy ideges? Mire én könnyedén válaszoltam, hogy nem. De ugye, biztos, hogy nem vagy ideges, kérdezte újra. Nem, nem vagyok ideges, mondtam én is ismét. Mire ő: mert csak azért mondom, hogy ne idegeskedj. Erre én már rezignáltabban feleltem: NEM IDEGESKEDEM! Erre ő: akkor jó, mert a harmadik sorban középen ott ül Kádár János és Aczél György.

Hát, tetszenek tudni, az a bizonyos zabszem...

Erről és még sok másról fog mesélni Forgács Gábor **április 29-én 17 órakor a Gábor Andor klubban (VIII., Gyulai Pál utca 14.).** A házigazda: Tormai László.

Meghívók igényelhetők személyesen vagy telefonon (335-718/909) a klubban. A belépés díjtalan.

FESTŐMŰHELY

– Nem kétséges, csak ő lehet a főnök...

FORGÁCSOK

JELMONDAT

Nem gondolkodom többé: főleg ezért vagyok még.

MINTHA LÁTTAM VOLNA

A felirat: Trafik.
Alatta tábla:
„Csak nemdohányzóknak!"

SZINJÁTÉK

Ha forgatagos is néha e színpad,
a nézőtéren ég egy józan lámpa.
Önkardba nem dőlök.
Még ne tapsoljatok!

EMLÉK

„Ezt nem lehet feledni..."
– kezdősorral
támadt szívemből négy sor Negyvenötben.
A másik hármat rögtön elfeledtem.

EZ NEM PANASZ

Panaszkodom.
Ezzel foglalom el magam
helyét a világban.

ÉLETEMRŐL

Minden napom
egy kissé furcsa műhold.
Unom nagyon
ez örök tévéműsort.

VALLOMÁS

Ügyeskedéssel rég' próbálkozom,
ám ellenáll a Könnyebb Ellenállás!

Antal Gábor

ÚJ BÚTOR

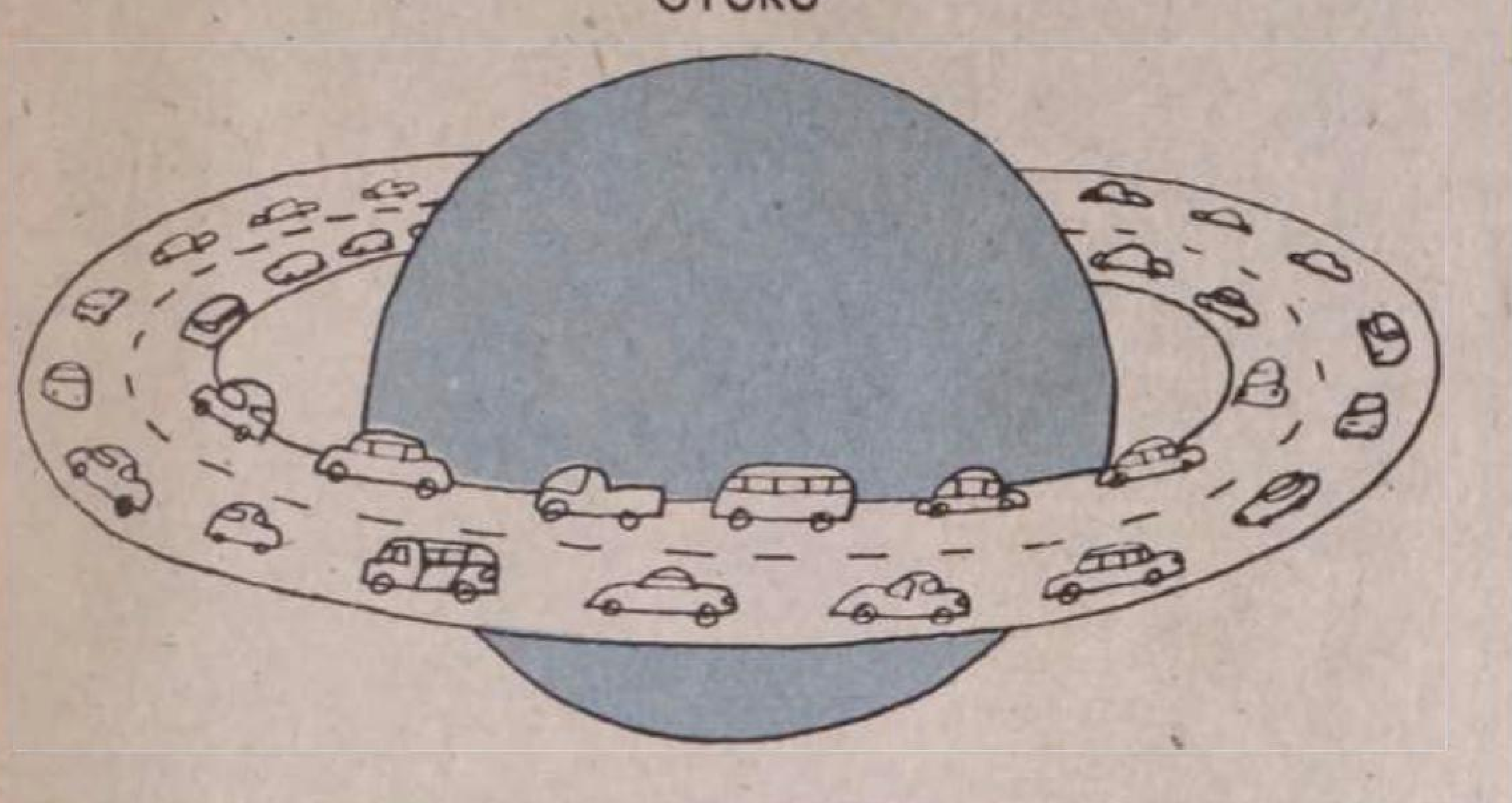
– Megtanulhattad volna már, hogy csak addig nyújtózkodjál, ameddig a bútorod ér...

IMPORT HUMOR

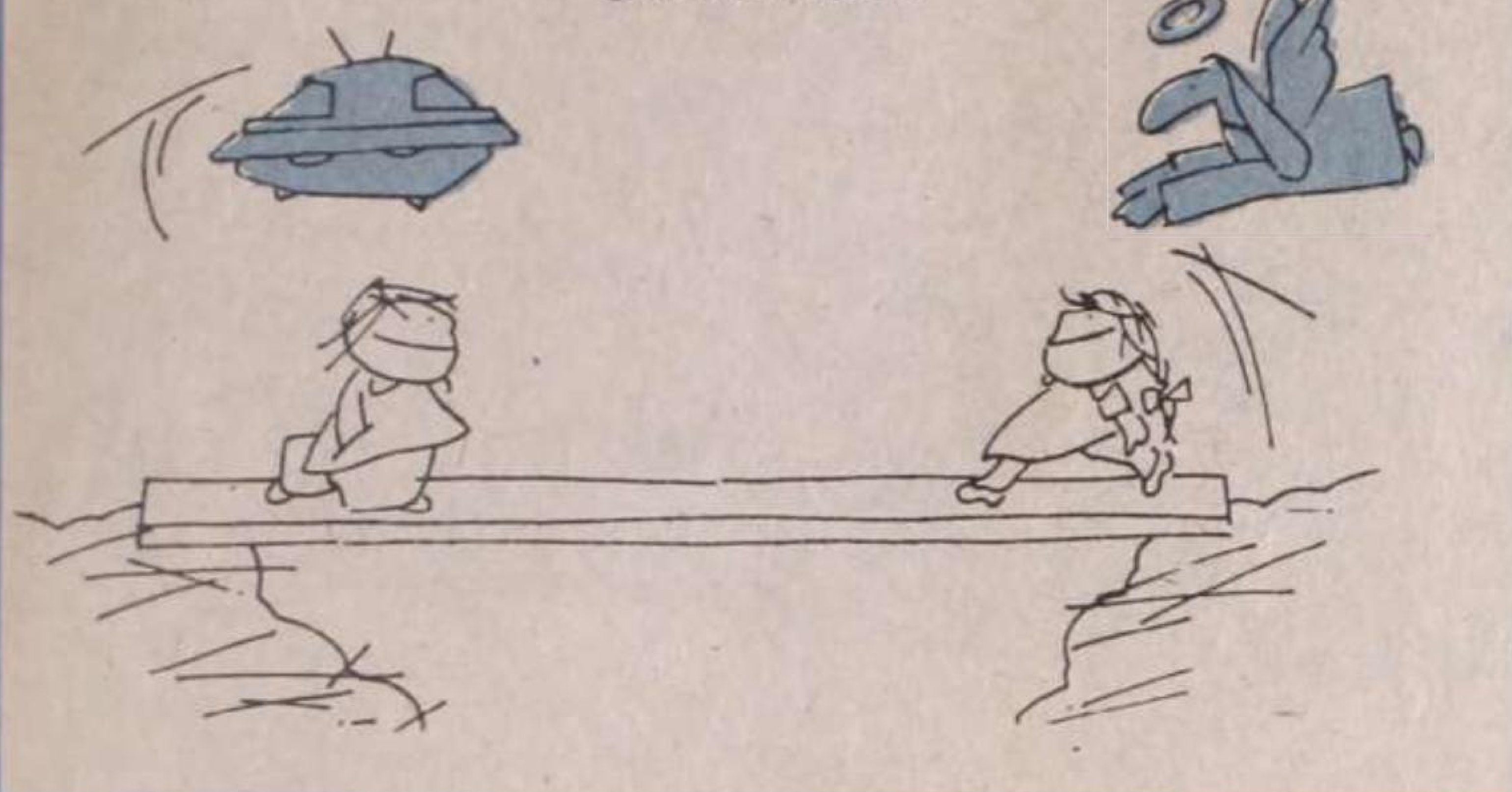
FANTASZTIKUS!

RAJZOK A POZSONYI ROHÁCBÓL

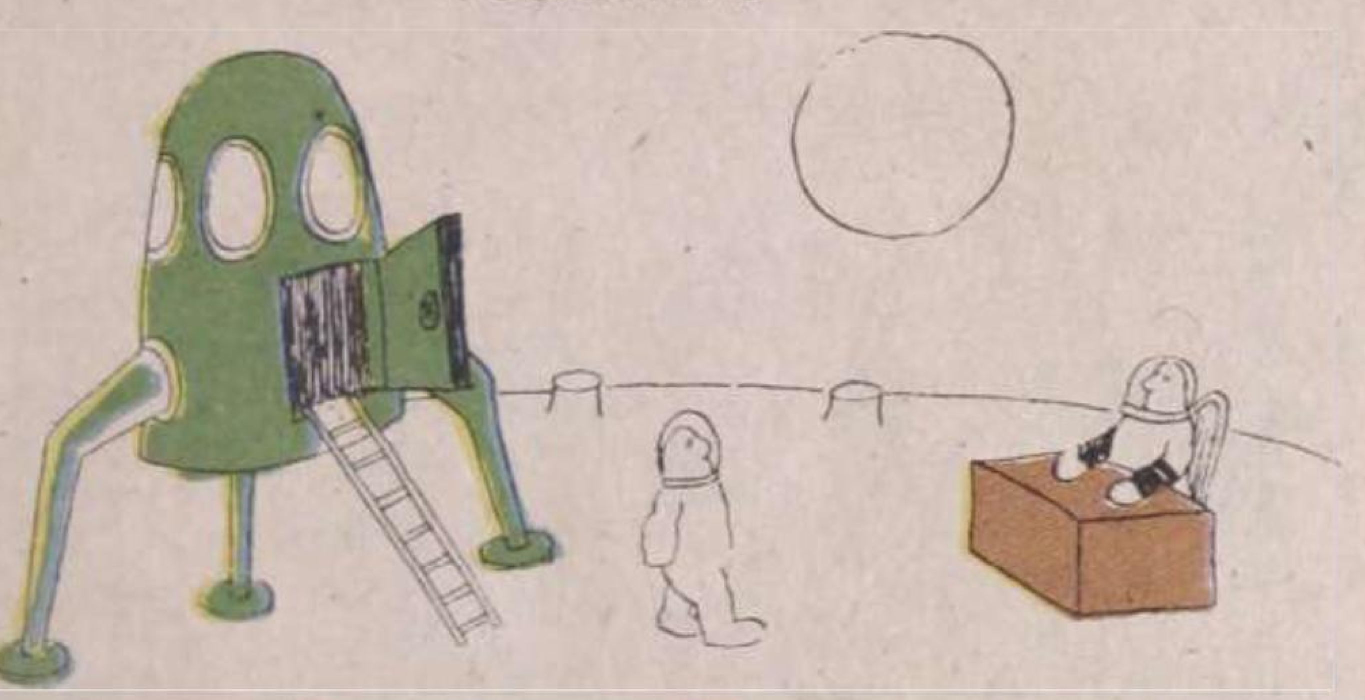
GYŰRŰ

ÓRANGYALOK

FOGADTATÁS

KIÜZETÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

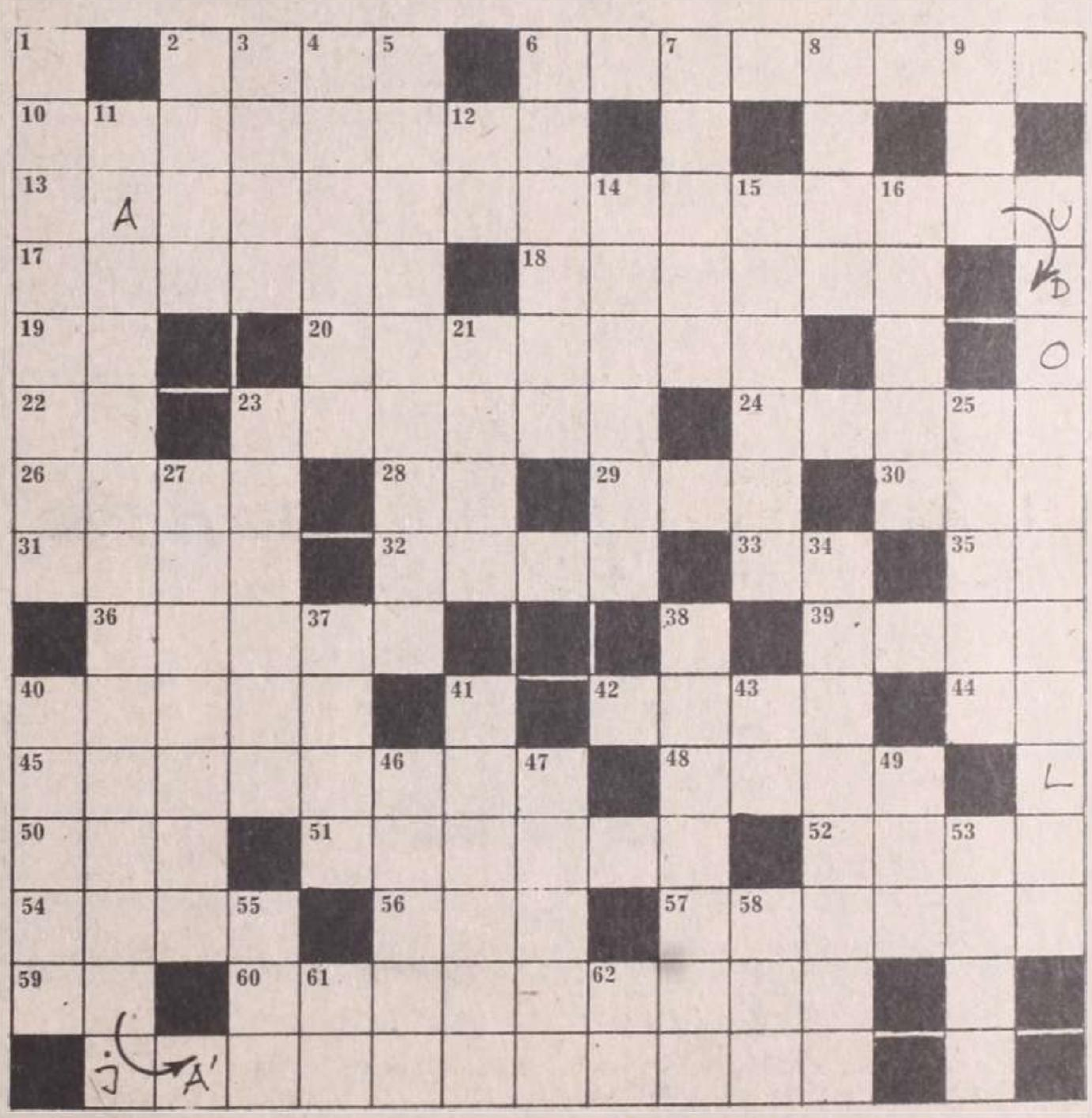
Egy sötét mellékutcában útonálló toppan Kovács elé: — Pénzt vagy életet! — Vízszintes 13 — függőleges 11? — kérdi Kovács némi töprengés után. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

2. Ő mondta: „Ejh, ráérünk arra még!”
6. Ami a vallási szertartás előírásainak megfelel
10. Szovjet-Középázsia legnagyobb folyója
17. A detektívregények világhírű írónőjének keresztneve
18. Város Svájcban, üdülőhely
19. A gallium jele
20. Sok jót hozó, hasznos (cselekedet)
22. O. M.
23. Német romantikus költő és drámaíró (1777—1811)
24. Speciális fejfedő
26. Római császár
28. V. A.
29. Bodega
30. . . . ogult
31. A-val a végén: női név
32. Nem azon
33. Római 55
35. Igekötő
36. Az első világháborúból emlékezetes belga városka a francia határ közelében
39. Felvesz a földről
40. Mérges, dühös, újkeletű szóval
42. Nagy termet jelzője
44. Tiltószó
45. A tudomány szolgálatában álló intézmény
48. Vízisportot űz
50. Írók nemzetközi szervezete
51. Kedélytelen, unalmas (ember)
52. A vicc csattanója
54. Magyar király volt
56. Rag, — ről párja
57. Egy rétesféle jelzője
59. Olasz névelő
60. Hentesáru

FÜGGŐLEGES

1. Az egyik legnemesebb bútorfa
2. A macskafélék családjába tartozó ragadozó
3. A statisztika „nyersanyaga”
4. Kéreget (esetleg kölcsönt)
5. Étel
6. Súlyos bűncselekmény
7. Társasági tánc (divatjamúlt)
8. A fohász vége
9. Pusztít
12. J. Á.
14. Texas fővárosa
15. Torkoskodik
16. Az elektromágneses távírókészülék feltalálója
21. Portugál hajós a 15-ik században
23. Több német uralkodó neve
25. Amerikai filmsztár (Woody . . .)
27. A szokott mértéket meghaladó, nagyságával lenyűgöző
34. Város a Dunántúlon
37. Olykor puffanással jár
38. „Elegük lett belőle”
40. Hasztalan beszél
41. Büntetésvégrehajtási eszköz
43. S
46. Mély, tompa, zúgó hang
47. . . . . Edgar Poe (amerikai költő és író a 19-ik században)
49. Azonos betűk
53. Néha a szóváltás, néha a kés
55. O. S. N.
58. Helyhatározó
61. Külföldi pénznem rövidítése
62. Igekötő

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással

82.2308/2-17

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

FEKETE HUMOR

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Azt hiszed, hogy az öngyilkosság majd elszórakoztat téged?

200—200 forintot nyert:

Bálint Zsuzsa, Eger, Kertész u. 34. 3300

Deák István, Göd-Alsó, Tolbuchin u. 50. 2131

Bene Lászlóné, Bp., Hungária u. 12. 1192

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Huszonöt! (Karikatúrák a jubiláló televízióról.)

Peterdi Pál: A Bécsi út túlsó végén

Tímár György: Görbe képernyő

Rózsa György meséli

– Gyere gyorsan, anyukám, a fürdőszobatükörben a híres színésznő önálló estje megy . . .

KEDVEZMÉNYES ELŐSZEZON

KISZORÍTÓ

ÚJ MAGYAR TRAGÉDIA

– . . . és most a legjobb művezetőm is elmegy gyesre!

– Nem ismer meg, professzorkám? A pályaválasztási tanácsadón találkoztunk . . .

ZENEKUTATÁS

– Preklasszikus zenét a felvégen, népit az alvégen, beatet meg a templom körül gyűjthet!